

КРЪСТ ПРОУЧЕН

И КРЪСТ
СРЕЩНАТ

ВЪЗДЕЙСТВИЕТО И ЗНАЧЕНИЕТО НА ХРИСТОВИЯ КРЪСТ

— ЕЙДРИЪН ИБЪНС —

Книгата е посветена на скъпите ми приятели

Тор и Азеда

БАЩА НА ЛЮБОВТА

Ейдриън Ибънс, 2020

Copyright © 2019, 2020, Adrian Ebens

Моралното право на автора се потвърждава. Всички права запазени. Никоя част от тази публикация не може да бъде възпроизвеждана с търговска цел, печалба, включително и предавана под всякаква форма и по всякакъв начин, бил той електронен, механичен, фотокопирен, записен или по друг начин, без предварителното писмено разрешение на издателя и притежателя на авторските права. Моля, обърнете внимание, че авторът е подчертал части от стиховете с удебелен шрифт, за да се подчертае конкретна идея, обусловена от тези текстове. Ако не е посочено друго, цитатите от Писанието са взети от Новата версия на крал Яков. Copyright © 1982 от Thomas Nelson, Inc. Използвана с разрешение.

Всички права запазени.

Тази книга и всички други публикации на *Баща на любовта* са достъпни на нашия уебсайт fatheroflove-bulgaria.com. За да поръчате допълнителни копия, моля изпратете имейл на dejandodo@abv.bg или adrian@life-matters.org

ISBN: 978-0-6488114-2-8

Книгата беше редактирана от Данутат Браун, Ричард Робисън и Лорел Ибънс

Дизайнът е на Shane Winfield / Advent Design

Снимка на корицата: iStockphoto

Вътрешни илюстрации на Марина Крюченко—Dreamstime.com

Набор на текста 12 / 14.5 Franklin Gothic Book

Отпечатана в България

СЪДЪРЖАНИЕ

Глава 1	
Отче, прости им	4
Глава 2	
Разпни Го	12
Глава 3	
Във всичките им скърби Той скърбеше	18
Глава 4	
Не можахте ли да бдите с Мен един час?	27
Глава 5	
Жертва и принос Ти не си поискал	32
Глава 6	
Ние имаме закон	48
Глава 7	
Както Мойсей издигна змията в пустинята	65
Глава 8	
Твоят път, о, Боже, е в светилището	73
Глава 9	
Села	83

ОТЧЕ, ПРОСТИ ИМ

В съзнанието ми проблясваха образи, предизвикващи дълбоко съжаление. Нарастващият каталог със спомени от размирните ми взаимодействия с тези около мен се превръщаше в тежест за душата ми. Търсенето на мир сега беше сериозно. Докато разсъждавах върху някои от последните ми изблици, изпитах чувство на отвращение от себе си и желание да бъда различен от онова, в което осъзнавах, че съм в този момент. Думата, която изкристализира в съзнанието ми в този момент, беше прошка. Само колко се нуждаех от нея.

Случвало ли ви се е да стигнете до онзи момент от живота си, в който осъзнавате, че човекът, който сте, не е някой, който харесвате, и въпреки това след много опити да промените себе си, вие се връщате на същото място и със същото обременено чувство? Как да избягате от тревожния образ, който виждате в себе си?

Това преживяване доказва истинността на следните думи от Писанието:

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

...Както е писано: „Няма праведен нито един, няма никой разумен, няма кой да търси Бога. Всички се отклониха, заедно станаха негодни, няма кой да върши добро, няма нито един.“ Римляни 3:10-12

Мнозина се стремят да избягат от това състояние, като „ослепят“ за недостатъците на собствения си характер и се съсредоточат върху недостатъците на другите. Тъй като всички имаме недостатъци на характера, лесно е да намерим нещо в друг човек, обвинявайки го за трудната ситуация, в която сме се озовали. Опитът да намерим мир за душите си по този начин неизбежно ще навреди на отношенията ни с другите и накрая ще ни причини още по-голяма скръб и самота.

Единственият път към мир и свобода е да поемем отговорността за собствените си проблеми и да потърсим прошка от нашия Създател.

И като отвори устата Си, ги поучаваше, като казваше: Блажени бедните по дух, защото е тяхно небесното царство. Блажени скърбящите, защото те ще се утешат. Матей 5:2-4

Точно в това състояние се озовах. Оплаквах се за егоизма си и за болката, която причинявах на другите чрез нуждата ми от внимание.

Бях възпитан в християнски дом и бях научен за Божията любов, проявена в Исус Христос. Като дете бях чувал няколко пъти следните думи.

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Елате при Мен всички, които сте отрудени и обременени, и Аз ще ви дам почивка. Матей 11:28

Бях окуражен от мисълта, че мога да дойда при Исус, за да намеря почивка и облекчение от бремето си. Започнах да разсъждавам върху живота на Христос и особено за финалните сцени, свързани с Неговата смърт. Историята на кръста има огромна сила за разбитата душа, стигнала до края на способността си в опит да се спаси сама. Кръстът е преобразил живота на милиони, давайки им мир и надежда. Но все пак той съдържа една тайнственост. Как може една история за предателство, изтезания и убиване на невинен човек преди 2000 години да донесе мир на душата ми? Доколко това е актуално за мен днес?

В началото тази история изглежда противоположна на интуицията. Не би ли имало по-голям смисъл да влезете в пространство на тишина, изпълнено със сладък ароматен тамян и спокойна музика, заобиколен от естествена красота, за да получите такъв мир? Докато историята на кръста оживява в душата, чуваме шум от войници, които крещат, силното изплющяване на камшика по гърба на Христос, болезненото тупване на голям дървен кръст, падащ на земята, когато Спасителят припада от теглото му. Чуваме рева на тълпата и ставаме свидетели на изкривените лица, наслаждаващи се на бруталните сцени.

Каква е тайната на тази загадка? Как може тази история да ми даде мир? Как може спокойствието да дойде от сеч?

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Силно желаете да отклоните поглед от сцената и въпреки това една сила ви заставя да видите разиграването на тази драма. По някакъв начин бруталността ѝ ви е странно позната и в същото време ужасяваща. Пристигаме на мястото на черепа - Голгота. Христос кротко ляга върху този инструмент за мъчение, кръвта се стича по лицето Му поради подигравателната трънена корона, чиито шипове са се впили в главата Му, когато тълпата Го налагала. Мъжете, претърпяващи същата съдба с Него, се съпротивляват отчаяно, като се стремят да забавят неизбежното. Гърбът на Спасителя е неузнаваем от получените малко преди това удари. Но какво е направил този човек, за да заслужи такова отношение?

Накратко прочетена, историята на Евангелието разкрива живот, изпълнен със състрадание, доброта и най-красивите картини, нарисувани за Неговия Баща в небето, който е пълен с любов и доброта. Как е възможно този човек да се сблъска с такова варварско отношение?

Силният звук от сблъска на метал с метал привлича вниманието ни, когато шиповете пронизват онези нежни ръце, които били благословили толкова много хора. Онези скъпоценни нозе, които обикаляли прашните пътища на Израил, сега са прободени и закрепени към дървения кръст. След това кръстът е повдигнат нагоре и поставен грубо на мястото му, за да срещне целия свят с това събитие, което е записано в Писанието, и оттук нататък ще бъде разказвано и прочитано от милиони.

Докато размишлявах за това събитие на кръста, търсейки облекчение от моята вина, сърцето ми започна да съчувства

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

на този невинен човек, който също е и Божият Син. Умът ми проследяваше стъпките Му от Гетсимания до Голгота. Размишлявах над думите на римския управител Пилат:

Ето човекът. Йоан 19:5

Гледах го как залита и пада в градината, докато се поти с капки кръв в силна агония. Гледах как учениците Му бягат и Го оставят на милостта на тълпата. Чудех се как тълпата може да избере Варава и да иска да разпъне Сина Божий. Защо правят това? Какво зло е сторил Той, за да заслужи това? Гледах как е подиграван, бит и малтретиран:

И като Го съблякоха, Го облякоха в пурпурна мантия. И сплетоха венец от тръни, който наложиха на главата Му, и сложиха тръстика в дясната Му ръка; и като коленичиха пред Него, Му се подиграваха и викаха: Привет, Царю юдейски! И като Го заплюваха, взеха тръстиката и Го удряха по главата. И след като Му се подиграха, Му съблякоха мантията и Го облякоха с Неговите дрехи, и Го заведоха да Го разпънат. Матей 27:28-31

Изкушението да обвиня безсърдечните актьори в тази драма беше силно, но тогава си помислих за собственото си безсърдечно отношение към другите и четенето на тази история повиши чувството ми за вина, поради начина, по който се отнасях с другите. Идват ви на ум думите на Христос:

...Истина ви казвам: понеже сте направили това на един от тези Мои най-малки братя, на Мен сте го направили. Матей 25:40

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Не бях ли се смял и подигравал на другите? Не бях ли гледал филми, изобразяващи бруталност и не се ли радвах, когато тези, за които схващах като злодеи, срещнаха гибелта си? Не бяха ли излизали от устата ми думи на проклятие срещу онези, които смятах, че са ме обидили? Чувството на осъдителност се увеличаваше, докато четях. Ставайки свидетел на разговора между двамата мъже, които умират заедно с Исус, аз се идентифицирам с думите на човека, който каза:

И ние справедливо сме осъдени, защото получаваме заслуженото за това, което сме направили; а Този не е направил нищо лошо.

Лука 23:41

Осъдителността, която стоварвах върху онези, които ме бяха възпрепятствали по някакъв начин, сега със сила се яви на мястото си докато наблюдавах Христос на кръста. Почувствах въздействието на думите:

*Защото, с какъвто съд съдите, с такъв ще ви съдят;
и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери.*

Матей 7:2

В един вечен миг погледът към кръста ме обзема. Макар буквално да са изминали 2000 години от това събитие, аз се почувствах като свидетел на драмата. Моят свят премина с бавно движение, а звуците и шумотевецата около кръста затихнаха, когато погледнах Божия Син и разгледах това красиво лице, когато устните Му изричат думите

"Отче, прости им, защото не зная какво правят."

Лука 23:34

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Докато значението на думите проникваше в душата ми, в нея се запалва искра на надежда. Прощението, за което се надявах и за което копнеех толкова дълго време, ми се представи красноречиво. Докато коленича пред Създателя си със сълзи, които се стичат по бузите ми, поглеждам в лицето на любовта и сърцето ми се разтопява. В това лице няма нито една нишка на осъждане. Имах силно усещане за реалността, че греховният ми живот е част от причината да страда на кръста и въпреки това не бях осъждан от Него – получавах само любов и прошка.

Той не ме обвини за страданието, което Му причиних. Свободно ми прости. Въпросът беше и все още е, ще го приема ли? Ще повярвам ли, че ми е простено? В моя случай, аз го взех с две ръце и поисках наследството си от вечния живот. Казах на Исус, че съжалявам за стореното и Го помолих да бъде Господар на живота ми. Моментално ме обзе онова спокойствие, такова изцеление, такова успокоение, такова освобождаване. Тежестта на вината, която ме смазваше, изчезна и почувствах радост в душата си, която не можеше да се опише, а само да се преживее от онези, които я прегръщат.

Като извор с жива вода, сълзите текат от очите ми в знак на благодарност. Най-накрая, онова което търсех, беше мое. Благодарността, която чувствах, беше огромна и с радост се подчиних на Господството на моя Спасител.

Такава беше моята благословена и красива среща с кръста. Тя повдига много въпроси. Как може да излезе нещо толкова красиво от нещо толкова ужасно? Как това събитие, което се е разиграло преди 2000 години, сега преживявах така, сякаш

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

се случваше днес? Кои са основните елементи, които са довели до това и защо трябва да се интересувате от въпроса за кръста и личната ви среща с него? Нека разгледаме кръста и да видим.

РАЗПНИ ГО!

"...Човешкият Син ще бъде предаден на главните свещеници и книжници; и те ще Го осъдят на смърт, и ще го предадат на езичниците, за да Му се поругаят, да Го бият и Го разпнат; и на третия ден ще бъде възкресен."

Защо водачите на Израил толкова мразели Исус? Защо били толкова решени да Го унищожат? Как може човек, донесъл толкова много радост и щастие в света, да бъде смятан за такава заплаха?

"Истинската светлина, която осветява всеки човек, идеше на света. Той бе в света; и светът чрез Него стана; но светът Го не позна. У Своите Си дойде, но Своите Му Го не приеха." (Йоан 1:9-11)

Тези водачи са били представители на цялата човешка раса в нейното естествено състояние и отношение към Божия Син, Помазаника на Отца.

"Защото израсна пред Него като отрасъл, И като корен от суха земя; Нямаше благообразие, нито

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

приличие та да Го гледаме, Нито красотата да Го желяем. Той бе презрян и отхвърлен от човеците. Човек на скърби и навикнал на печал; И, както човек, от когото отвръщат хората лице, Презрян бе, и за нищо Го не счетохме." (Исаия 53:2-3)

"Опълчват се земните царе, И управниците се наговарят заедно, Против Господа и против Неговия Помазаник, като казват: Нека разкъсаме връзките им, И нека отхвърлим от себе си въжетата им." (Псалми 2:2-3)

Историята на кръста е най-ясният момент в човешката история, разкриващ нашето колективно отношение към Божия Син в естественото ни наследство от Адам. Тази история доказала, че следното твърдение на Павел е вярно:

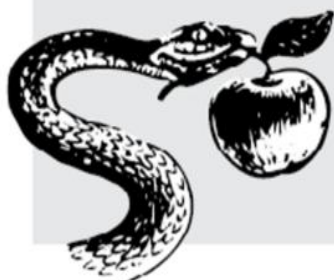
"Защото копнежът на плътта е враждебен на Бога, понеже не се покорява на Божия закон, нито пък може;" (Римляни 8:7)

Откъде се е появила тази враждебност? В самото начало Бог с любов предупредил Адам и Ева, че в средата на градината има дърво, от което не трябва да се хранят. Яденето от това дърво щяло да доведе до тяхната смърт и те щели да престанат да съществуват. Дървото било поставено в градината, за да даде възможност на Адам и Ева да изберат дали да служат на своя Създател. Без съществуването на този принцип в градината, те не биха могли да упражняват своя избор. И все пак, за да избереш да бъдеш против Бога, означава да бъдеш изключен от Източника на живота.

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Как трябва да се разбират Божиите думи? Били ли са дадени с безкрайна любов и грижа за благополучието на Адам и Ева? Възползвайки се от възможността да нанесе удар чрез змията, Сатана успял да предложи на Ева различен мотив относно това защо Бог бил казал това.

"А змията рече на жената: Никак няма да умрете; но знае Бог, че в деня, когато ядете от него, ще ви

Адам взел и ял от плода докато бил под влиянието на идеята, че Бог ще убие съпругата му заради престъплението ѝ. Под въздействието на фалшивата идея, че Бог е тиранин, Адам решил да предизвика Бог с дух на омраза и бунт.

се отворят очите и ще бъдете, като Бога, да познавате доброто и злото." (Битие 3:4-5)

Сатана намекнал, че Бог е егоист и се стреми да попречи на Адам и Ева да достигнат пълния си потенциал. Поставянето на такъв мотив в Божиите думи променя напълно смисъла на казаното от Бога, относно консумацията на плода. Сатана заявява твърдението си, използвайки обратна логика. „Със сигурност няма да умрете.“ С това той намеква, че Бог щял да гарантира смъртта им, защото Той очевидно е имал егоистичния мотив да ограничи пълния им потенциал. В очите на Адам и Ева това означавало, че те трябва да умрат, а не, че щели да умрат. С други, те сметнали, че Бог ще ги убие,

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

вместо да им позволи да се самоунищожат чрез греховността си. Разликата е монументална.

Адам взел плода и го изял, докато бил под впечатление, че Бог ще убие жена му заради престъплението ѝ. С тази невярна представа, че Бог е тиранин, Адам решил да се противопостави на Бога в дух на омраза и бунт и да застане до Ева, понасяйки с нея всичко, което трябвало да ѝ се случи. В същото време той също се замислил дали думите на змията все пак не са верни и това го подтиквало да вземе плода и да се присъедини към змията в борба срещу Бога.

Тук откриваме източника на човешката омраза към Бога. Адам имал погрешна представа за Неговия характер и действал според нея. Вярвайки, че Бог ще защити собствените Си интереси чрез смъртта на другите, Адам проявил тази характеристика, когато се страхувал, че животът му е под въпрос.

*"А той рече: Чух гласа Ти в градината и уплаших се, защото съм гол; и се скрих. А Бог му рече: Кой ти каза, че си гол? Да не би да си ял от дървото, от което ти заповядах да не ядеш? И човекът рече: **Жената, която си ми дал за другарка, тя ми даде от дървото, та ядох.**" (Битие 3:10-12)*

Адам се страхувал, защото бил под фалшивото впечатление, че Бог е дошъл да го убие. На въпроса му дали е ял от дървото, от което му е заповядано да не яде, той прехвърлил вината върху съпругата си и върху Бога. По същество Адам казал: „Ако някой трябва да умре, тогава трябва да вземеш жена ми

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

и да я убиеш, а също така и Ти трябва да бъдеш убит, защото си я направил!“

Всичко това произтича от фалшивата представа, че Бог би убил, за да защити интересите Си. Тъй като смятал, че няма друг изход освен някой да бъде убит, той осъждал жена си и Бога на смърт, за да защити интересите си. Забелязваме, че цялата комуникация с човека след грехопадението се осъществява чрез Божия Син, Който е единственият посредник между Бога и хората (1 Тим. 2:5). Така Адам осъдил Божия Син на смърт, защото бил направил жената, която го била изкушила да наруши Божията заповед. В думите „жената, която си ми дал да бъде с мен“ се съдържат семената на вика „разпни Го“, който щял да се чуе 4000 години по-късно.

Това семе било насадено дълбоко в сърцето на Адам и тази реалност била скрита дори от самия него. Ако Божият Син се бил изправил пред Адам с обвинението, че планът му е да убие Христос, той би отговорил така както направили това неговите потомци.

*„...Защо искате да Ме убиете? Народът отговори:
Бяс имаш. Кой иска да Те убие?“ (Йоан 7:19-20)*

Адам напълно щял да отрече обвинението на Божия Син, представяйки го като свръхреакция срещу незначителен проблем. Единственият начин, по който това семе на смъртта би могло да бъде премахнато, бил като първо му се позволи да се прояви и тогава Адам можел да се покае за злото, което е извършил на Божия Син.

Това семе на смъртта е наследство на всеки мъж и всяка жена. По един фин и неусетен начин ние поддържаме този естествен бунт към Бога и желаем да навредим на Сина Му. Това е причината Той да е презиран и отхвърлян от всички хора, а не само от мъжете, които Го били разпънали физически преди 2000 години.

Последиците от това достигат далеч и затова принципът на кръста не се ограничава до един ден в човешката история, а по-скоро се разширява във всичките й дни

ВЪВ ВСИЧКИТЕ ИМ СКЪРБИ ТОЙ СКЪРБЕШЕ

*"И ще му се поклонят всички, които живеят на земята, всеки, чието име не е било записано в книгата на живота на **закланото Агне от създаването на света.**" (Откровение 13:8, Версия на Крал Яков)*

Когато Исус говорел за кръста, той правел това в един много по-широк смисъл от този, който хората осъзнавали.

*"Тогава Исус каза на учениците Си: Ако иска някой да дойде след Мене, **нека се отрече от себе си, нека дигне кръста си, и така нека Ме последва.**" (Матей 16:24)*

Принципът на кръста е принцип на себеотричането. Исус демонстрирал това в събитията, водещи до разпятието Му. Той не се защитил от подигравките и побоя, които получил.

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Понесъл ги търпеливо, въпреки че те Му причини огромно страдание. Цялата власт над Вселената била под Негова заповед. В един миг Той можел да прекрати страданието Си, но Той се подчинил, за да даде на нападателите си възможно най-много време да променят мнението си за Него. Христос се надявал те да се покаят за делата си, преди да се самоунищожат при унищожението на Ерусалим четиридесет години по-късно.

Реалността е, че всичко във вселената се сплотява от Божия Син.

*"и Той [Христос] е преди всичко, и **всичко чрез Него се сплотява.**" (Колосяни 1:17)*

*"Който, бидейки сияние на Неговата слава, и отпечатък на Неговото същество, и **държейки всичко чрез Своето могъщо слово,**" (Евреи 1:3)*

Като Един, Който ни е направил, нашият нежен Родител, Христос копнее за всеки мъж, жена и дете. Той желае всяко едно от децата Му да расте в щастлива, здрава и спокойна среда. Неговото желание е израз на Неговия Отец, който е Източникът на всичко. Това означава, че всеки път, когато едно от децата Му търпи болка, Христос страда. Сърцето Му го боли за всички страдания на човечеството. Пророк Исаия говорил за това така:

*"**Във всичките им скърби Той скърбеше, и ангелът на присъствието Му ги избави; Поради любовта Си и поради милосърдието Си Той сам ги изкупи, дигна ги и носи ги през всичките древни дни.**" (Исаия 63:9)*

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Всяко нещо, което Израил претърпявал като нация и като индивиди, Христос преживявал с тях. Но Христос страда не само заради Израил, а за всички, които живеят на земята.

Тези от вас, които имате деца, как се чувствате, когато детето ви изпитва голяма болка? Това пронизва сърцето ви и ви причинява много страдания и мъка. Какво става, ако едно от децата ви нарани друго т тях? Това причинява още повече мъка. Страдате за нараненото си дете и изпитвате разочарование за това, което е нанесло раната.

Как се чувства родител, когато някой извън семейството навреди на детето му? Естественото чувство на мнозина ги кара да искат да накажат този човек. Как се чувства Исус, когато едно от децата Му е изнасилено? Това Му причинява повече скръб, отколкото човешкият родител изпитва към детето си. Човешкият отговор за справяне с извършителя е налагането на наказание. При Христос, обаче, и извършителят е Негово дете. Той е наранен от мерзостта му, но, ако оттегли защитата си от него, то ще умре, а Христос не иска никой да умре. Така Той страда мълчаливо, докато мъже, жени и деца се нараняват, малтретират и убиват едни други.

Всеки път, когато съгрешаваме, ние се съпротивляваме на призива на Христовия Дух към душите ни. Всеки път, когато правим това, което знаем, че не е правилно, пронизваме Христос.

"са отпаднали, не е възможно отново да бъдат обновени чрез покаяние, тъй като у себе си повторно разпъват Божия Син и Го опозоряват."
(Евреи 6:6)

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Всеки път, когато човек удари партньора си, Христос усеща това. Всеки път, когато дете се разтреперва в ъгъла, докато баща му бие майка му, Христос усеща всичко. Но Той не може да принуди хората да спрат да правят тези неща, защото използването на сила не променя характера на онези, които вършат зло, но, ако Бог използваше насилие, това със сигурност би променило характера Му. Писанието обаче казва, че Бог не се променя (Малахия 3:6). Помислете също и затова как, ако човек възприеме Бога като някой, Който принуждава, това може да го накара още по-решително да се противопоставя и да върши зло.

Когато разберем страданията на Христос в болката, която хората си причиняват едни на други, получаваме една перспектива за кръста, която е толкова ярка, че е невъзможно да се живее по същия начин при това осъзнаване. Обмислете следната статистика от *worldometer.info*

Според СЗО, (Световната здравна организация) всяка година в света се извършват приблизително 40-50 милиона аборта. Това съответства на приблизително 125 000 аборта на ден¹. Можем ли да си представим страданието, което Христос изпитва в 125 000 от децата си, умиращи по този начин - всеки ден? Ами чувствата на една майка, която се опитва да се примири с прекратената бременност? Няма как един човешки ум да разбере страданието, обхванато в тази статистика.

Днес приблизително 3000 души ще загинат при автомобилни катастрофи, а 2800 души ще отнемат живота си. Колко

¹ worldometers.info/abortions/

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

страдания са включени в тези статистически данни не само за починалите, но и за тези, които са останали живи? Колко жени и деца днес ще бъдат малтретирани сексуално от мъже? Статистиката сочи, че близо 25 милиона души са жертви на трафик за роби, а над половината от тях са сексуално малтретирани². 71% от 25-те милиона са жени и момичета.

Днес 137 жени ще умрат от ръцете на своя партньор или бивш партньор някъде по света³. Страданията, нанесени на Христос в тази статистика, са невъобразими. Това са само няколко от статистическите данни, отразяващи ежедневно човешко страдание по света.

Всеки ден Христос е принуден да търпи насилието и егоизма на мъжете и жените. Човек може да повдигне въпроса защо Христос не се спаси и не слезе от този кръст на себеотричане? Всеки ден за Него и Неговите скъпи ангели, които са изпратени да ни защитават и които също трябва да станат свидетели на тези зверства, е един жив пъкъл. Искали ли сте някога да сте ангел? Помислете внимателно колко мъка трябва да изтърпите, за да се грижите за падналите синове и дъщери на този свят. Дали това е работа, която бихте свършили с желание? Принудени да гледат как е малтретирано дете, защото никой не моли Исус да му помогне или, защото хората изключват ума си от изпратената им светлина. Колко безпомощен и наскърбен трябва да се чувства този ангел, който е свидетел на подобна сцена?

² <https://www.bustle.com/p/13-sex-trafficking-statistics-that-put-the-worldwide-problem-into-perspective-9930150>

³ BBC.com Жените убити в един ден по света. 28^{ми} Ноември 2018 г.

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Помислете за затрудненията на родител, чиято дъщеря е зависима от наркотици или в насилствена връзка с жесток съпруг. Как да прекрати това? Да принуди ли дъщеря си да се промени? Може ли да щракне с пръсти и да направи така, че цялата болка да отмине? Ами ако дъщеря ви отказва да ѝ се помогне? Можете ли да я накарате да се промени? Без нейното съгласие не можете да направите почти нищо друго, освен да се разхождате с нея, като ѝ казвате, че я обичате и правите всичко възможно, за да я утешите, докато тя минава през тъмната си долина. Ако се опитате да я принудите да се промени, това само означава да я вкарате още по-дълбоко в проблема ѝ.

Нашият Баща и Спасителят ни са в подобна ситуация, въпреки че разполагат с неограничени ресурси, Те не могат да насилват волята на децата си и не могат да ни накарат да се променим, освен ако не поискаме помощта Им, не се вслушаме в указанията Им и не ги последваме.

За човешкия ум този кръст изглежда невъзможен за вярване, тъй като е толкова различен от начина, по който ние разсъждаваме. В този кръст няма самозащита, самосъхранение и личен интерес. Това е едно пълно отдаване на себе си на услугите, комфорта и помощта на вашите деца, повечето от които не искат да имат нищо общо с вас.

Има много хора, които са ядосани на Бога, защото Той им изглежда така сякаш не се интересува от страданията им. Но когато хората отказват да Го признаят или да спазват Неговите заповеди, как може Той да попречи на Сатана в

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

атакуването им, докато те му дават разрешение да съсипе живота им чрез отказа им да ходят в Божиите пътища?

Тези от нас, които вярваме в Бог и се стремим да следваме пътищата Му, успяваме ли да видим, че Христовият кръст не е едновременно събитие, а преживяване, което обхваща цялата човешка история? Вярно е, че Христос е умрял веднъж в плът, но това събитие е ключът, който трябва да ни разкрие истината, че Христос е пробуждан всеки ден от човешки мисли, думи и действия. Помислете върху следните библейски стихове:

"Разпънат съм с Христос, и вече не аз живея, а Христос живее в мене. А дето живея сега в плът, живея с вярата в Божия Син, Който ме обикна и отдаде живота Си за мене." (Галатяни 2:20)

Защо Павел казва „Разпънат съм с Христос“, защо не казва „Разпънат съм като Христос? Ако съм разпънат с Христос, тогава това не предполага ли, че Христос е все още разпъван чрез греховността на хората днес?

*"Гонени сме, но не оставени; повалени сме, но не погубени. **Всякога носим на тялото си убиването на [Господа] Исуса, за да се яви на тялото ни и живота на Исуса.**" (2 Коринтяни 4:9-10)"*

Защо Павел говори за пренасяне на смъртта на Господ Исус в телата ни? Написано е в сегашно време, а не в минало. Това не отразява ли идеята, че при преследванията и страданията на тези, които следват Христос, Той страда с тях и е засегнат от техните мъки и болки?

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Какъв е тогава човешкият отговор на този кръст? Възможно ли е да живеете за себе си, ако всеки ден мислите за Неговите страдания? Как бихте били в състояние да живеете с цел да угаждате на себе си, докато знаете, че Христос е в пълна и цялостна агония всеки ден?

Един ден, докато размишлявах върху тази тема и се почувствах напълно затрупан от страданието Му, аз го попитах в молитва „Как мога да бъда благословение за Теб и да Ти помогна в светлината на тези неща?“ Отговорът беше „Можеш ли да бдиш един час с Мен?“ Уважаеми читателю, каня те да размислиш върху страданията на нашия Спасител. Дали нещата от този живот, на които се стремиш да се наслаждаваш, и за които знаеш, че ти пречат да вървиш потясно със своя Спасител си струват страданието, което изпитва нашият Спасител? Всяка секунда докато този свят продължава в настоящото си състояние, Христос изтърпява една невъобразима агония. Всеки дъх, който вдишвате, е от безкрайна стойност поради страданията, които струва на Божия Син. Неговото вечно милостиво сърце няма да принуди хората да се променят, но Той чака със силен копнеж да дойдем при Него, за да намерим покой.

Бог не ни прави отговорни за всички страдания по света и ние не можем сами да променим целия свят заради Него, но, когато всеки ден размишляваме за самоотричането на Христос и за това колко любов и търпение ни показва Той чрез Своите болка и себеотрицание, ние можем да бъдем променени, за да станем търпеливи към другите и да понасяме техните грешки и слабости, без да е необходимо да се оплакваме или раздразняваме.

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Непрекъснатите векове на вечността никога няма да изкажат цялата дължина и широта на страданията на кръста през последните шест хиляди години. Безкористността, която е демонстрирана в това, излага изцяло нашите егоистични натури. Ако мислите за кръста по този начин, това ще ви накара или да се смекчите в смирение, или да му се противопоставите като започнете да се борите срещу това толкова дълбоко откровение за Божията любов.

Ще допуснете ли да бъдете привлечени към Божията любов в това проявление на кръста, осъзнавайки, че Христос е бил убиван в Духа Си от основаването на света до сега? Ако не е било откровението на физическия кръст, ние нямаше да познаем истинските си естествени чувства към Христос. В смъртта на Христос преди 2000 години, семето на враждата в Адам се проявило напълно и човечеството видяло пълните резултати от това, което дотогава оставало неразвито и неразбрано.

Сега, когато сте наясно с този кръст, каква ще бъде реакцията ви спрямо него?

Не можахте ли да бдите с Мен един час?

Историята на Христовия кръст се изправя пред всеки, който все още е запазил чувството си за човечност. При бедните души, които са имали стаж в убийството на животни или хора, подобна чувствителност е притъпена до опасни нива.

Когато учениците наблюдавали как Месия стои пред хората и говори със сила и убедителност за царството Божие, те се почувствали горди, че са свързвани с Него. Това била една различна история от тази с носенето на кръста им по пътеката към Голгота. Унижението и смъртта на кръста са неща, с които човешката природа не обича да се свързва. Това нежелание било проявено в живота на Петър по следния начин:

*"От тогава Исус почна да известява на учениците Си, че трябва да отиде в Ерусалим, и много да пострада от старейшините, главните свещеници и книжниците, и да бъде убит, и на третия ден да бъде възкресен. **Тогавя Петър Го взе и почна да Го мъмри, като казваше: Бог да Ти се смили, Господи;***

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

това никак няма да стане с Тебе."

(Матей 16:21-22)

Петър не искал Исус да говори за кръста, камо ли да премине през процеса на кръста. Докато биели Исус, Петър бил поставен на тясно като Негов последовател и се отрекъл.

*"И когато излезе в преддверието, видя го друга слугиня, и каза на тия, които бяха там: И тоя беше с Исуса Назарянина. И Петър пак се отрече с клетва: **Не познавам човека.**" (Матей 26:71-72)*

Приемането на реалността на Христовата агония и страдание включва пълно предаване на себе си, за да ходим с Него и да влезем в общението с Неговите страдания, загрижени за другите. Апостол Павел схващал тази реалност, когато заявил:

*"А още всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо - познаването на моя Господ Христос Исус, за Когото изгубих всичко и считам всичко за измет, само Христа да придобия, и да се намеря в Него, без да имам за своя правда оная, която е от закона, но оная, която е чрез вяра в Христа, то ест, правдата, която е от Бога въз основа на вяра, за да позная Него, силата на Неговото възкресение, и **общението в Неговите страдания, ставайки съобразуван със смъртта Му,**" (Филипяни 3:8-10)*

За да имаш живот на независимост от това страдание, трябва да се преструваш, че то не съществува, а, ако не можеш да се преструваш, че не съществува, трябва да се опиташ да заспиш. Ако искате да имате „забавен живот“ с много

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

вълнения, удоволствия и партита, тогава трябва да забравите за кръста. Ако искате да притежавате много имущество и да станете богати, трябва да работите по такъв начин, че да забравите кръста, защото кръстът поставя всички тези неща в перспективата на небитието и суетата.

Исус се опитал да подготви своите нещастни ученици за тяхното травмиращо преживяване чрез притчата за десетте девици.

*"Тогава небесното царство ще се оприличи на десет девици, които взеха светилниците, си и излязоха да посрещнат младоженеца. А от тях пет бяха неразумни и пет разумни. Защото неразумните, като взеха светилниците, не взеха масло със себе си. Но разумните, заедно със светилниците си взеха и масло в съдовете си. **И докато се бавеше младоженецът, додряма се на всичките, и заспаха.**" (Матей 25:1-5)*

Малко след това Исус и неговите ученици отпразнували Пасхата в четвъртък вечерта и след това влезли в Гетсиманската градина да се помолят. Атмосферата около Христос била много тежка. Учениците успявали да видят, че Той бил тежко натоварен. Той завел Петър, Яков и Йоан със себе си на по-единено място, за да се моли.

"И като взе със Себе Си Петра и двамата Заведееви сина, захвана да скърби и да тъгува. Тогава им казва: Душата Ми е прескръбна до смърт; постойте тук и бъдете заедно с Мене. И като пристъпи малко напред, падна на лицето Си, и се

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

молеше, казвайки: Отче Мой, ако е възможно, нека Ме отмине тази чаша; не обаче, както Аз искам, но както Ти искаш." (Матей 26:37-39)

Макар учениците да успявали да видят, че Исус е силно измъчен, те заспали! След като се молел в агония известно време и търсел някакво човешко утешение, Исус дошъл при спящите си ученици и ги събудил с думите:

"Дохожда при учениците, намира ги заспали, и казва на Петра: Как! не можахте ли ни един час да бдите с Мене? Бдете и молете се, за да не паднете в изкушение. Духът е бодър, а тялото - немошно." (Матей 26:40-41)

Самоувереният Петър по-рано бил посочил, че е готов да умре за Исус, но когато Исус умираше под тежестта на голямо страдание, той заспа. Защо е направил това?

За да може човешката природа да запази егоистичните си амбиции, тя трябва да спи докато траят страданията на Христос. Ако се събудим при Христовите страдания и започнем да Му съчувстваме, тогава ще бдим с Него и ще се откажем от своите стремежи и желания за нещата в този свят.

Всеки ден сме канени да обмисляме жертвата на Исус, за да ни извади от нашите егоистични натури. В старозаветните служби имало утринна и вечерна жертва. Сутрешното жертвоприношение е ставало около 9 часа сутринта, а вечерното жертвоприношение - около 15 часа. Тези времена ни дават възможност да мислим за страданията на Христос и да се молим за благодат и смелост, за да спрем да му

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

причиняваме болка, като говорим и правим неща, които Го пронизват.

Скоро ще говорим за жертвите, но виждаме, че последователите на Христос продължили да се събират, за да се молят в определени часове на деня, въпреки че не носели жертви.

"Един ден, когато Петър и Иоан отиваха в храма в деветия час, часът на молитвата," (Деяния 3:1)

Часът на молитвата бил времето около вечерната жертва, но апостолите просто отивали да се молят и разсъждават върху страданията на Христос и да молят за благодат, за да живеят само за Него.

Ако сте последовател на Исус Христос, аз ви каня да спирате два пъти в деня и да отделяте известно време да помислите за огромните страдания, които преживяват нашият Баща и нашият Спасител в агонията на всичките Им деца по света. Исус ни пита днес: „бихте ли могли да бдите с мен един час?“

Жертва и принос не си поискал

Една от основните причини да липсва истинското сърцесъкрушаващо действие на кръста е поради установяването на жертвената система в Стария Завет.

"Говорете на цялото Израилево общество, като им кажете да си вземат, на десетия ден от тоя месец, всеки по едно агне, според бащините си домове, по едно агне за всеки дом. Но ако домашните са малцина за агнето, тогава домакинът и най-близният до къщата му съсед нека го вземат, според числото на човеците в тях; смятайте за агнето според онова, което всеки може да изяде. Агнето или ярето ви нека бъде без недостатък, едногодишно мъжко; от овците или от козите да го вземете. И да го пазите до четиринадесетия ден от същия месец; тогава цялото общество на израилтяните, събрани в домовете си да го заколят привечер. После нека вземат от кръвта и турят на двата стълба и на горния праг на вратата на къщите, гдето ще го ядат." (Изход 12:3-7)

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

"От пръст Ми издигай олтар, и жертвувай на него всеизгарянията си и примирителните си приноси, овците си и говедата си. На всяко място, гдето ще правя да се помни Името Ми, ще дохождам при тебе и ще те благославям." (Изход 20:24)

Впечатлението, което създават тези текстове е, че Бог иска хората да убиват животни в жертва за Него и, че, когато правят това, Той ще ги благослови. Когато Йоан Кръстител представял Месията на света, той Го представя като Божието Агне.

"На следния ден Иоан вижда Исуса, че иде към него, и казва: **Ето Божият Агнец, Който носи греха на света!"** (Йоан 1:29)

Ако Исус е агнето на Бога, което е било принесено в жертва, тогава логичното заключение, до което достигат много хора е, че Бог е искал Сина му да бъде убит, за да плати за греховете ни. В рамките на тази парадигма човечеството не убива Божия Син, а прави това, което иска Бог.

"Но Господ благоволи той да бъде бит, предаде Го на печал; когато направиш душата Му принос за грях, ще види потомството, ще продължи дните Си, и това, в което Господ благоволи, ще успее в ръката Му." (Исая 53:10)

Ако е било угодно на Господ да насили Своя Син на кръста в жертва, тогава впечатлението, което мнозина получават, е, че Бог се е нуждаел от тази жертва, за да задоволи гнева Си срещу нашия грях. Мотивите са, че справедливостта на Бога трябва да бъде удовлетворена. За да покаже колко лоши са

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

греховете ни, Исус трябвало да заеме нашето място в смъртта, за да задоволи справедливостта на Отца. Много популярна християнска песен представя тази идея по следния начин:

*Единствено в Христос, който взе плът
Пълнотата на Бога в безпомощно бебе
Този дар от любов и праведност
Презиран от онези, които дойде да спаси
**Докато на този кръст, когато Исус умря
Гневът на Бога бе задоволен**
Защото всеки грях бе положен върху Него
Тук, в смъртта на Христос живее аз, живее аз⁴*

Тази идея за кръста обръща нещата наобратно. Излиза, че Бог изисква смъртта и крие от нас истината за нашите естества, както обсъждахме във втората глава. Ако Бог е изисквал смъртта на Неговия Син заради нашите грехове, тогава естествената ни омраза към Него е замъглена. Първо бихме могли да ръзсъждаваме, че причината за смъртта Му са именно онези евреи и римляни. Второ, може да се каже, че те просто правят това, което Бог желае, за да бъде изпълнена жертвата. Именно този ред на мисли произвежда идеи като следната.

Според експертите, които са възстановили, превели и удостоверили ръкописа, така нареченото изгубено евангелие на Юда казва, че Исус помолил близкия си приятел Юда Искариотски да го предаде на римляните, защото искал да избяга от затвора на земното си тяло. 26-

⁴ Само в Христос. От Натали Грант, 2008 г.

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

те страници - 13 листа папирус с надпис отпред и отзад - изобразяват Юда като християнски герой, а не злодей.

Съществуването на документа бе разкрито вчера във Вашингтон на пресконференция, проведена от Обществото на Нешънъл Джоиграфик, която беше част от международни усилия за спасяването на единственото известно оцеляло копие. Беше силно повредено при странно пътуване от варовикова кутия в египетска гробница до сейф в Хиксвил, Ню Йорк.

"Евангелието на Юда превръща акта на предателство на Юда в акт на подчинение", казва Крейг Евънс, професор по новозаветни изследвания в Теологичния Колеж Акадия във Уолфвил, щата Н.С., който помогна за тълкуването на документа.⁵

За онези от нас, които вярват, че Библията е Словото на Бога, подобна идея е далеч от истината. И все пак остават въпросите: Изисквал ли е Бог тези жертви? Неговата справедливост ли е изисквала това?

**"В жертва и приноси Ти нямаш благоволение;
Отворил си уши в мене; всеизгаряне и принос за
грех Ти не си поискал." (Псалми 40:6)**

⁵ Ан Маклрой, Бил ли е Юда истински християнски герой? Глобусът и кореспондинцията, 7-ми април, 2006 г.

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Библията ясно казва, че Бог не благоволи в жертви. Показва също така, че Той не е изисквал всеизгаряния и жертви за грях. Освен това четем:

"Защото не говорих на бащите ви, нито им дадох заповеди, за всеизгаряния и жертви в деня, когато ги изведох из Египетската земя; но това им заповядах като рекох: Слушайте гласа Ми, и Аз ще ви бъда Бог, и вие ще Ми бъдете люде! И ходете по всичките пътища, които ви заповядам, за да благоденствувате." (Еремия 7:22-23)

Как може Бог да каже, че не е заповядал на израилтяните да принасят всеизгаряния и жертви, когато изглежда очевидно, че Той им е заповядал да принасят Пасхата и е установил жертвената система? Противоречи ли си Библията тук?

*"Утре около тоя час ще изпратя до тебе човек от Вениаминовата земя; него да помажеш княз над людете Ми Израиля, и той ще избави людете Ми от ръката на филистимците; защото Аз погледнах благосклонно към людете Си, понеже викът им стигна до Мене. **И когато Самуил видя Саула, Господ му рече: Ето човекът, за когото ти говорих! Той ще началствува над людете Ми.**" (1 Царе 9:16-17)*

В тази история Бог заповядва на своя пророк Самуил да помаже един човек за цар над Израил. От непосредствения контекст става ясно, че Бог е този, който заповядва тези неща. По-широкият контекст е, че Израил искал цар и Бог отговорил на тяхната молба.

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

"Обаче на Самуила не бе угодно гдето рекоха: Дай ни цар, който да ни съди. И Самуил се помоли на Господа. А Господ каза на Самуила: Послушай гласа на хората за всичко, що ти говорят, защото не отхвърлиха тебе, но Мене отхвърлиха, за да не царувам над тях. Според всичките дела, които те са вършили от деня, когато съм ги извел от Египет дори до тоя ден, като са Ме оставяли и са служили на други богове, така правят и на тебе." (1 Царе 8:6-8)

Библията потвърждава, че Бог не е искал да даде цар на Израил, но им е позволил да имат такъв.

*"Гибелно е за тебе, Израилю, Дето се противиш на Мене, твоята помощ. А сега где е царят ти? - Та да те избави във всичките ти градове, - И съдиите ти, за които рече: Дай ми цар и началници? **Дадох ти цар в негодуванието Си**, и магнах го в гнева Си." (Осия 13:9-11)*

Какво означава, че Бог дал цар на Израил в гнева Си? Гневът на Бог е да остави човек да има грешните неща, които е пожелал. Така Библията показва на няколко места как Бог заповядва на човека неща, които самият човек желае. Помислете за един друг пример.

"И Господ говори на Моисея, казвайки: Изпрати мъже, за да съгледат Ханаанската земя, която Аз давам на израилтяните; да изпратите по един мъж от всяко племе на бащите им, и всички да са от първенците между тях." (Числа 13:1-2)

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Четейки този текст в непосредствения му контекст, изглежда, че Бог е пожелал Израил да шпионира ханаанската земя. Но когато четем в по-широк контекст, виждаме нещо различно.

*"Тогава вие всички дойдохте при мене и рекохте: Да изпратим мъже пред нас, за да съгледат за нас земята, и да ни донесат известие, по кой път да отидем в нея, и в кои градове да идем."
(Второзаконие 1:22)*

Израил искал да шпионира земята, така че Бог им заповядал да правят това, което те искали. Защо Бог прави това?

"А отгоре на това дойде и законът, та се умножи прегрешението; а гдето се умножи грехът, преумножи се благодатта;" (Римляни 5:20)

Когато човек има грях в сърцето си, първото Божие дело е да покаже на човека греха му. Човешкото сърце има способността да се самозалъгва. То е сляпо за собствената си греховност. Когато сме извън желанията на Бога, Той ще заповядва нещата, които желаем, за да може те да нараснат и да започнем да виждаме защо са грешни. Но Той не прави тези неща, без възможността човек да знае, че те са грешни. Дадените команди са тълкувани от хората, като нещо, което Бог желае, защото хората са заслепени от собствената си греховност. Те също така решават да повярват в това, защото по този начин Бог е направен да прилича на тях и това оправдава греховността им.

Във втора глава открихме, че семената на смъртта са в сърцето на Адам. Той натоварил Божия Син с отговорността за действията си, смятайки, че те му подsigуряват смъртна

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

присъда и се страхувал, че Бог ще го екзекутира. За да избегне смъртта, той прехвърлил вината върху съпругата си; бил готов тя да умре на негово място. Адам смятал, че Божията справедливост изисква смърт. Той също така разсъждавал, че вината може да бъде прехвърлена, така че друг да плати дълга, който той вярвал, че Бог изисква. За да може Адам да види какво има в сърцето му, Бог учредява жертвената система. Тя е отражение на това, което човек мисли, а не на това, което Бог мисли. Жертвената система е огледало в ума на човека. В този контекст можете да хармонизирате текстовете в Библията за жертвите.

"И рече Самуил: Всеизгарянията и жертвите угодни ли са тъй Господу, както слушането Господния глас? Ето, послушанието е по-приемливо от жертвата, и покорността - от тлъстината на овни." (1 Царе 15:22)

Бог просто иска да му се доверим и да се подчиним, като се уповаваме на Неговата благодат. Той не е искал хората да принасят жертви, но било необходимо това да се заповяда на човека, за да му покаже греховността в сърцето му. Но защо Бог дал всички тези подробни инструкции на Мойсей за жертвената система?

*"и вие още Ми бъдете царство свещеници и свет народ. Тия са думите, които трябва да кажеш на израилтяните. И тъй, Моисей дойде та повика старейшините на людете, и представи пред тях всички тия думи, които Господ му заповяда. **И всичките люде отговориха едногласно, казвайки: Всичко, което Господ е казал, ще сторим.** И*

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Моисей отнесе Господу думите на людетe."

(Изход 19:6-8)

Когато Господ дошъл при Израил, Той искал всички те да бъдат свещеници и да се доверят на Неговата благодат, за да им даде всички обещания на завета. Но Израил обещал на Бога, че всичко, което Той обещал да им даде, те щели да направят вместо Него. Когато казали на Бога, че те щели да извършат това, което Бог им бил обещал, така те всъщност се разбунтували срещу Него.

Защото не говорих на бащите ви и не им заповядах за всеизгаряния и жертви в деня, когато ги изведох от египетската земя; а това слово им заповядах и казах: Слушайте гласа Ми и Аз ще ви бъда Бог, и вие ще Ми бъдете народ; и ходете по всичките пътища, които ви заповядвам, за да ви бъде добре. А те не послушаха и не приклониха ухото си, а ходиха според намеренията и според упорството на злото си сърце и Ми обърнаха гръб, а не лице. От деня, когато бащите ви излязоха от египетската земя, до днес изпращах всичките Си слуги, пророците, до вас, всеки ден ставах рано и ги изпращах. Но не Ме послушаха и не приклониха ухото си, а закоравиха врата си, постъпиха по-зле от бащите си. (Еремия 7:22-26)

Словото Божие ни казва, че още от деня, когато излязали от Египет, те въстанали срещу това, което Бог искал за тях. В нощта, когато яли Пасхалното агне, те разкрили своето отхвърляне на Христос, защото те действително Го отхвърляли.

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Събитията, случили се около 1500 години по-късно при отхвърлянето на Христос били само повторение на това, което Израел направил в тази пасхална нощ. Те вървели по съветите на собствените си зли сърца. В инструкциите, дадени за пасхалното агне Бог им показвал какво вършат. Това било откровение за тяхната греховност. Всъщност убиването на пасхалното агне било откровение за тяхното отхвърляне на благодатното предложение на Бога още от първия път, когато Мойсей дошъл при тях в Египет.

*Затова кажи на израилевите синове: Аз съм ГОСПОД; ще ви изведа изпод товарите на египтяните, ще ви избавя от тяхното робство и ще ви изкупя с простряна мишца и с велики присъди. Ще ви приема за Мой народ и ще бъда ваш Бог. И ще познаете, че Аз съм ГОСПОД, вашият Бог, който ви извеждам изпод египетските товари. И ще ви въведа в земята, за която съм се клел, че ще я дам на Авраам, на Исаак и на Яков; и ще ви я дам за притежание. Аз съм ГОСПОД. И Мойсей говори така на израилевите синове, **но поради притеснението на душите си и поради жестокото си робуване те не послушаха Мойсей.** (Изход 6:6-9)*

Израилтяните обвинявали Бога за египетското си потисничество, вместо да се покаят за своето идолопоклонство и отстъпничество. Защо биха отказали на такова любящо и милостиво предложение за Обещаната земя, освен ако в сърцата им не е пребивавал гняв и ако не са обвинявали Бога за тяхното положение? Това са семената на Пасхалното агне. Те щели да убият Божия Син, ако Той бил

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

дошъл при тях като човек точно както се случило 1500 години по-късно.

Въпреки всичко това, чрез вярата им в кръвта на убитото агне, с чиято кръв били намазвани вратите, Господ ги учел на Своята милост чрез техните фалшиви идеи за изкупление. Той започнал да ги учи за Своята милост и благодат.

В рамките на седмици те нарушили обещанието си, танцувайки около златното теле. В гнева си Мойсей строшил плочите на закона с десетте заповеди, които Бог бил изсякъл без ръце, и, върху които лично бил писал.

*"След това Господ каза на Моисея: **Издай си две каменни плочи, като първите; и ще напиша на тия плочи думите, които бяха на първите плочи, които ти строши.**" (Изход 34:1)*

Вторият набор плочи за заповедите бил направен от ръцете на човек, а Бог писал върху тях. Това представя комбинация от Божие и човешко дело.

Вторият набор от заповеди е направен от ръцете на човек и Бог е писал върху тях. Представява комбинацията от Божието дело и човешкото дело. Хората били отхвърлили благодатното предложение на Бог да им даде всичко

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

свободно. Те искали да направят нещата така, за да демонстрират своето благочестие и доброта. Затова Бог им е заповядал нещата, които са били в сърцата им, за да направи грехът да изобилва. Сърцата им били пълни с жертва и принос. Не направили ли те точно това около златното теле? Така Бог им дал заповеди, които да им покажат в каква степен умовете им са плътски.

*"Затова и Аз им дадох повеления, които не бяха добри, и съдби, чрез които не щяха да живеят,"
(Езекил 20:25)*

Как може Бог да даде на народа Си неща, чрез които те не могат да живеят? Той им дава нещата, които искат. Докъде ще стигне човешкият ум, за да се опита да умилостиви Бога с жертви?

*"Тогава царят и всичките люде принесоха жертви пред Господа. **Цар Соломон внесе в жертви двадесет и две хиляди говеда и сто и двадесет хиляди овци.** Така царят и всичките люде посветиха Божия дом." (2 Летописи 7:4-5)*

Къде Бог е изисквал всички тези неща? Библията казва, че Бог не е пожелал жертва и принос. В началото Той заповядал на Адам да принася агне най-много веднъж годишно, за да му покаже какво е в сърцето му.

***Когато беше времето на жетвата, Каин представи част от реколтата си като дар на ГОСПОД. Авел също донесе дар—най-доброто първородно агне от стадото си. ГОСПОД прие Авел и неговия дар,**
Битие 4:3-4 (Нов буквален превод)*

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Този превод показва, че, когато е било времето за жетвата, те идвали и принасяли жертвите си.

И в края на дните Каин донесе от земните плодове подарък на Йехова; Битие 4:3 (Буквален превод на Йънг)

Буквалният прочит говори за „края на дните“ или в края на годината и това е, когато настъпи време за събиране на реколтата. Как принасянето на едно животно в годината за определено семейство се превръща в 120 000 агнета и 22 000 вола, предлагани от един цар? Мъжете били готови да пожертват собствените си деца, за да угодят на бога, който са си представяли. Какво казва Писанието?

"Ще благоволи ли Господ в хиляди овни, Или в десетки хиляди реки от масло? Да дам ли първородния си за престъплението си, Плода на утробата си за греха на душата си? Той ти е показал, човече, що е доброто; И какво иска Господ от тебе Освен да вършиш праведното, да обичаш милост, И да ходиш смирено със своя Бог?" (Михей 6:7-8)

Бог искал хората да Му се доверят и да получат Неговата благодат, за да бъдат покорни. Не е искал жертви, за да бъде умилостивен. Текстът, който идва на ум в отговор на това, е следният:

"И почти мога да кажа, че по закона всичко с кръв се очистя; и без проливането на кръв няма прощение." (Евреи 9:22)

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Защо законът учи, че, без проливането на кръв, няма опрощаване, помилване или свобода? Защото законът е огледало за показване на това, което е в човешкото сърце.

*"Защото ни една твар няма да се оправдае пред Него чрез дела изисквани от закона, понеже чрез закона става само познаването на греха."
(Римляни 3:20)*

Човекът не е оправдан чрез делата от принасяне на жертвите на закона, но посредством осъзнаването, че принасянето на жертви е според нашата природа, за да се покаем за този грях. Законът извежда семето на открито, за да може да бъде изповядано. Не е Бог, Този Който настоява, че „без проливането на кръв“ не може да прости, но по-скоро човекът вярва в това и не може да повярва, че Бог ще му прости, освен ако не принесе жертва. Тези, които имат уши да чуят, нека разберат това.

Така че законът за жертвите ни дава знание за греховното сърце на човека. Спомняме си какво казва Писанието:

"Защото не говорих на бащите ви, нито им дадох заповеди, За всеизгаряния и жертви В деня, когато ги изведох из Египетската земя;" (Еремия 7:22)

Единственият възможен начин за хармонизиране на това твърдение с всичко, написано в Тората, е като разберем, че тя е огледало за базирания на умилования човешки ум и му показва този грях в него.

Въпреки развратената природа на човека, който желае да пожертва и убие нещо, за да умилистави Бога, чрез тази поквара Бог успял да научи човека на Своята готовност да му прости и да го насочи към идването на Месия, който ще демонстрира характера на агне. Разкриването на този характер би върнало сърцата на хората обратно към Бога. Защото Божият характер, разкрит в Христос, обръща сърцата на хората към Бога и ги прави едно. Ето защо Христос би могъл да каже в нощта преди да умре:

*"А това е вечен живот, да познаят Тебе, единия истинен Бог, и Исуса Христа, Когото си изпратил. Аз те прославих на земята, като **свърших делото, което Ти Ми даде да върша.**" (Йоан 17:3-4)*

Ако Христос е завършил делото, което Неговият Отец Му е дал да извърши в нощта преди да умре, тогава Бог не се е нуждаел от това Синът Му да умира. Той е имал нужда само от това да ни покаже Своя любящ и милостив характер. Човек имал нужда от смъртта на Христос, защото за нас, в нашето естествено състояние, не може да има прошка, без наказание. За да приемем прошката на Бога, човешката раса трябва да види как Исус умира. Така малко преди Исус да умре, Той извикал.

*"А Исус като прие оцета рече: **Свърши се, и наведе глава, и предаде дух.**" (Йоан 19:30)*

Какво се е свършило? Било е извършено делото, което хората трябвало да видят, за да повярват, че може да им бъде простено. Ето защо Бог заповядал жертвите, защото хората

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

трябвало да видят и да повярват, че някой щял да умре като техен заместител.

Разбирайки истинската важност на този въпрос означава да представим Христовия кръст в напълно различна светлина; светлина, толкова чиста, толкова ценна и толкова освобождаваща. Ще пристъпите ли към тази светлина?

Ние имаме закон

При една среща с ръководителите на Израил, Исус заявил:

"Вие сте от баща дявола, и желаете да вършите похотите на баща си. Той беше открай човекоубиец, и не устоя в истината; защото в него няма истина. Когато изговаря лъжа, от своите си говори, защото е лъжец, и на лъжата баща." (Йоан 8:44)

Когато ръководителите на Израил говорили с Исус, те изговаряли думите на Сатана, защото Исус им казал, че Сатана е техен баща и че те ще изпълнят желанията на баща си Сатана. Тези думи на еврейските водачи отразяват ума на Сатана и цялото човешко разбиране за справедливост.

*"Юдеите му отговориха: **Ние си имаме закон и по този закон Той трябва да умре**, защото направи Себе Си Божий Син." (Йоан 19:7)*

"А един от тях на име Каиафа, който беше първосвещеник през тая година, им рече: Вие нищо не знаете, нито вземате в съображение, че

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

за вас е по-добре един човек да умре за хората, а не да загине целият народ." (Йоан 11:49-50)

Водачите на Израил осъдили Исус в умовете си. Според техния прочит на закона, Исус бил достоен за смърт. По този въпрос Никодим се обърнал към своите колеги водачи.

"Нашият закон осъжда ли човека, ако първо не го изслуша и не разбере що върши?" (Йоан 7:51)

Те щели да убият Исус много по-рано, ако не бил римския контрол над страната им.

"А Пилат им рече: Вземете Го вие и Го съдете според вашия закон. Юдеите му рекоха: Нам не е позволено да умъртвим никого," (Йоан 18:31)

Тълкуването на Мойсеевия закон от водачите означава да се наложи смъртно наказание на онези, които нарушават закона. Много закони привличали наказание за убиване с камъни. Когато Исус тълкувал Мойсеевия закон, Той използвал закона по различен начин.

"И книжниците и фарисеите доведоха [при Него] една жена уловена в прелюбодейство и, като я поставиха наред, казаха Му: Учителю, тази жена биде уловена в самото дело на прелюбодейство. А Моисей ни е заповядал в закона да убиваме такива с камъни; Ти, прочее, що казваш за нея? И това казаха да Го изпитват, за да имат за какво да Го обвиняват. А Исус се наведе на долу и пишеше с пръст на земята. Но като постоянно стана да Го питат, Той се изправи и рече им: **Който от вас е**

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

безгрешен, нека пръв хвърли камък на нея. И пак се наведе на долу, и пишеше с пръст на земята. А те, като чуха това, бивайки убедени от собствената си съвест, разотидоха се един по един, като почнаха от по-старите и следваха до последните; и Исус остана сам, и жената, гдето си беше, напред. И когато се изправи, Исус ѝ рече: **Жено, къде са тези, [които те обвиняваха]? Никой ли не те осъди? И тя отговори: *Никой Господи.* Исус рече: **Нито аз те осъждам; иди си, отсега не съгрешавай вече.**"
(Йоан 8:3-11)**

Фарисеите хванали тази жена (и този мъж по тази връзка) в самия акт. Според разбирането им за закона тя трябвало да бъде убита с камъни. Исус пишел в пясъка по такъв начин, че да ги доведе до убеждение. Казвайки им, че трябва да бъдат без грях, за да имат моралното право да я убият с камъни, те били осъдени от собствения си грях. Вместо да поискат прошка, те осъдили себе си и се отдалечили от Неговото присъствие. Той свободно простил на жената за греха ѝ и я поканил да престане да греша. Това донесло такова облекчение на жената и такава благодарност към нейния Спасител. Христос използвал закона, за да спаси, докато фарисеите го използвали, за да убият.

Това разкрива разликата между Божията и Сатанинската справедливост. Много хора вярват, че Божието правосъдие изисква смърт. Те вярват, че милостта и справедливостта са в опозиция помежду си и когато Божията милост привидно свършва, дългата ръка на Неговия закон смазва онези, които са виновни.

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Нека разгледаме тези текстове:

*"[1] Правда и правосъдие са основа на престола Ти; [2] Милост и истина ходят пред Твоето лице."
(Псалми 89:14)*

Забележете знакът точка и запетая след думите „престола Ти“. На английски този знак разделя две независими прости изречения, където второто изречение обяснява първото. Това означава, че обяснението на Божията справедливост е да се показва милост. Справедливостта е да се постъпва правилно, а правилното нещо, което Бог трябва да направи, е да проявява милост в светлината на истината. Въпросът е колко дълго трае милостта на Бога?

*"Защото Господ е благ; **милостта Му трае до века.**
И верността Му из род в род."* (Псалми 100:5)

*"Славете Господа, защото е благ, **защото милостта Му трае до века;** Славете Бога на боговете, **защото милостта Му трае до века.** Славете Господа на господарите, **защото милостта Му трае до века.** Който Един върши велики чудеса, **защото милостта Му трае до века;** Който с мъдрост направи небесата, **защото милостта Му трае до века;"**
(Псалми 136:1-5)*

От Божия гледна точка, Неговата милост никога не свършва. Но за тези, които Го отхвърлят, няма друг бог, който да е милостив, така че те очакват да бъдат наказани за греховете си и Бог позволява техните собствени грешни избори да надмогнат над тях, като по този начин позволява чувството им за справедливост да се изпълни.

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

"Господ е станал познат чрез правосъдието, което е извършил; нечестивият се впримчва в делото на своите си ръце." (Псалми 9:16)

Какъв е съдът на Бога за нечестивите? Той ги оставя да изпаднат в последиците от собствените си решения. Не възпрепятства този процес. Това е правилното нещо, нали? Ако молят за милост, тогава Той може да им даде милост, за да им помогне да преодолеят последствията, но ако не очакват милост и не искат, не могат да я получат, дори и да им бъде предложена. За съжаление повечето хора смятат, че Бог е като нас. Те смятат, че Божията справедливост е същата като нашата.

"Понеже си сторил това, и Аз премълчах, Ти си помислил, че съм съвсем подобен на тебе; но Аз ще те изблича, и ще изредя всичко това пред очите ти." (Псалми 50:21)

Ако Божието правосъдие изискваше смърт, тогава Бог би бил създателят на смъртта. Ако Бог някога е имал намерение да отнеме живота на едно от създадените от Него същества за това, че са нарушили закона Му, тогава принципът на смъртта пребивава в Бога. Но когато гледаме към Исус - откровението на Отца, ние виждаме само живота. Не виждаме смъртта.

*"Исус ѝ рече: **Аз съм възкресението и живота;** който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее;" (Йоан 11:25)*

*"Това, което беше отначало, което чухме, което видяхме с очите си, което изгледахме и ръцете ни попипаха, за Словото на Живота, - защото **ЖИВОТЪТ***

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

се яви, и ние видяхме, и свидетелствуваме, и ви възвестяваме вечния живот, който беше у Отца и се яви нам -" (1 Йоаново 1:1-2)

Бог не е издал смъртен указ за греха. Грехът е саморазрушителен. Заплатата на греха е смърт. Това е нещо, което се спечелва чрез участие в греха. Бог не плаща заплатите за греховете, грехът прави това. Библията не казва, че заплатата ЗА греха е смърт, тя казва, че заплатата НА греха е смърт. Разликата е огромна.

Чрез историите на Стария Завет, Библията ни разкрива как смъртният указ е влязъл във Вселената.

*"Защото всичко, що е било от по-напред писано, писано е било за наша поука, та чрез твърдостта и утехата от писанията да имаме надежда."
(Римляни 15:4)*

Сатана е този, който е замислил смъртния указ срещу прегрешение. В историята на Данаил и лъвовете забелязваме как е въведен смъртния указ.

*"Видя се добре на Дария да постави над царството сто и двадесет сатрапи, които да бъдат из цялото царство, и над тях трима князе, един от които бе Даниил, за да дават тия сатрапи сметка на тях, и тъй царят да не губи. **В това време тоя Даниил се отличава**ше от другите князе и сатрапите, защото имаше в него превъзходен дух; **и царят намисли да го постави над цялото царство.** Тогава князете и сатрапите се стараеха да намерят причина против Даниила относно делата на царството; но*

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

не можаха да намерят никаква причина или вина, защото той бе верен, и в него не се намери никаква погрешка или вина. И тъй, тия човечи рекоха: Няма да намерим никаква причина против тоя Даниил, освен ако намерим нещо относно закона на неговия Бог. Прочее, тия князе и сатрапи се събраха при царя и му рекоха така: Царю Дарие, да си жив до века! Всичките князе на царството, наместниците и сатрапите, съветниците и управителите като се съветваха решиха да поискат от царя да издаде указ и да обяви строга забрана, че който, до тридесет дни, би отправил някаква просба до кой да било бог или човек, освен до тебе, царю, той да се хвърли в рова на лъвовете." (Данаил 6:1-7)

Тази история е написана за наше поучение. Дарий е образ на Бог Отец, а Даниил е образ на Христос. Даниил бил на най-високото положение след царя и царят замислил да го постави над цялото царство. Това породило ревност у тези, които били при Даниил. Чрез тази ревност водачите, които били под властта на Даниил, измислили смъртен указ, насочен към него. Царят не бил измислил този план, но той му бил представен и царят го подписал, без да знае какви са последиците от него. Бог знаел какви са последиците от опитите на Сатана да унищожи Христос, който бил над него. Сатана завиждал на Божия Син и повлиял на много от ангелите да се присъединят към него в стремежа му да свали Христос. Когато Сатана привлякъл и човешката раса в мрежата си, Бог позволил на Сатанинския план да влезе в сила, което щяло да доведе до смъртта на Христос. По-

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

голямата част от света смята, че смъртта на Христос цели да удовлетвори исканията на царя, но това е трябвало да разкрие тайните желания на Сатана да унищожи Христос.

Моментът, който Сатана смятал за най-големия си триумф, бил моментът, когато той разкрил убийствения си замисъл и всички съчувствия към него в небето изчезнали.

"Тогава по заповед на царя, докараха ония човеци, които бяха наклеветили Даниила, и хвърлиха тях, чадата им и жените им в рова на лъвовете; и преди да стигнат до дъното на рова лъвовете им надвиха и счупиха всичките им кости." (Данаил 6:24)

Цар Дарий дал на хората, които замислили смъртта на Даниил, точно това, което се надявали да направят с Данаил. Нашият небесен Баща ще позволи на Сатана да получи унищожението, което Той искал да приложи над Христос. Христос бил в рова на лъвовете цялата нощ по пътя към кръста и на следващия ден. Подобно на Даниил, Той излязъл от там в утрото на възкресението и победил онези, които планирали унищожението Му.

Смисълът на тази история е, че именно личностите, които били непосредствено под Божия Син измъдрили идеята за смъртта на онези, които не почитат Отец. Бог не е създал плана, но е позволил да бъде приложен, за да разкрие проектите на Сатана, които са били скрити от всички. Законът на вавилонските управители трябвало да подсигури справедливостта на царя. Той трябвало да представлява

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

неговата справедливост, но фалшивото правосъдие в крайна сметка унищожило онези, които го били измислили.

В друга история от Стария Завет виждаме разликата между справедливостта на царя и тази на един от неговите синове.

"И Авесалом ставаше рано, та стоеше край пътя до портата; и когато някой имаше дело, за което трябваше да дойде пред царя за съдба, тогава Авесалом го викаше и думаше: От кой си град? А той казваше: Слугата ти е от еди-кое Израилево племе. И Авесалом му казваше: Виж, твоята работа е добра и права; но от страна на царя няма кой да те слуша. Авесалом още казваше: Да бях само поставен съдия на тая страна, за да идва при мене всеки, който има спор или дело, та да го оправдавам! И когато някой се приближаваше да му се поклони, той простираще ръка та го хващаше и го целуваше. Така постъпваше Авесалом с всеки израилтянин, който дохождаше при царя за съд; и по тоя начин Авесалом подмамваше сърцата на Израилевите мъже." (2 Царе 15:2-6)

Името Авесалом означава *баща на мира*, но под това име се криело един характер на омразата и войната. Авесалом искал баща му да накаже полу-брат му Амнон, който извършил сексуално посегателство над сестра му Тамар. Тъй като цар Давид не изпълнил присъда срещу него, Авесалом презрял баща си и решил да го сваля от трона. Авесалом взел нещата в свои ръце и екзекутирал Амнон със справедливостта, която

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

смятал за подходяща. След това започнал да спечелва сърцата на царство Израил.

"Но понеже Авесалом настоя, той позволи да отидат с него Амнон и всичките царски синове. Тогава Авесалом заповяда на слугите си, казвайки: Гледайте когато Амноновото сърце се развесели от виното и аз ще ви кажа: Поразете Амнона, тогава го убийте. Не бойте се; не ви ли заповядвам аз? Бъдете дръзновени и храбри. И Авесаломовите слуги сториха на Амнона според както Авесалом заповяда. Тогава всичките царски синове станаха и възседнаха всеки на мъската си та побягнаха."
(2 Царе 13:27-29)

Сатана, който първоначално бил Луцифер, бил недоволен от факта, че Божият Син бил възвишаван. Той почувствал това като несправедливост към себе си и решил да свали Божия Син от властта му. Когато царят се намесил и изяснил Своето решение (съд), Луцифер решил да събори царството. Той спечелил много от ангелите на своя страна. Разглежданият въпрос бил свързан със справедливостта.

"Авесалом още казваше: Да бях само поставен съдия на тая страна, за да идва при мене всеки, който има спор или дело, та да го оправдавам!" (2 Царе 15:4)

Намекването на Авесалом било, че царят не предоставя справедливост на поданиците си, но това твърдение било невярно. По-рано в книгата на царете четем:

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

"Така Давид царува над целия Израил; и Давид съдеше всичките си люде и им раздаваше правда." (2 Царе 8:15)

Давид осигурявал справедливост на поданиците си, но това не била справедливостта, която Авесалом смятал за необходима. Давид проявил милост, защото Божията милост била с него и тя установила царството.

"Той ще построи дом за името Ми; и Аз ще утвърдя престола на царството му до века. Аз ще му бъда Отец, и той ще Ми бъде син: ако стори беззаконие, ще го накажа с тояга каквато е за мъже и с биения каквито са за човешкия род; но Моята милост няма да го остави, както я отнех от Саула, когото отмахнах от пред тебе. И домът ти и царството ти ще се утвърдят пред тебе до века; престолът ти ще бъде утвърден до века."
(2 Царе 7:13-16)

Авесалом не искал царство, изградено върху справедливост, която показва милост. Той искал справедливост, която ексекутира безмилостно злосторниците. Тази история отразява първоначалната война в небето. Сатана убедил много от ангелите, че възгледите му за справедливост са необходими, за да подсигурят царството. Авесалом убедил сънародниците си, че идеите му за справедливост ще подобрят царството и „откраднал“ сърцата на израилевите мъже. Сатана „откраднал“ сърцата на много от ангелите, а останалите ангели били любопитни за идеите му и му съчувствали. Ние знаем това, защото Сатана не бил напълно

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

отхвърлен от небето, докато не убил Божия Син. Чак след това той бил хвърлен на земята.

"А Той им рече: Видях Сатана паднал от небето като светкавица." (Лука 10:18)

"И опашката му, като завлече третата част от небесните звезди, хвърли ги на земята; и змеят застана пред жената, която щеше да роди, за да изяде чадото ѝ щом роди. И тя роди мъжко дете, което има да управлява всичките народи с желязна тояга; и нейното чадо бе грабнато и занесено при Бога, дори при Неговия престол." (Откровение 12:4-5)

Сатана бил завлякъл със себе си физически една трета от ангелите. Нападнал църквата на земята и се опитал да погълне детето ѝ, което било Божият Син, роден във Витлеем. Чак, когато Христос се върнал на небето, Сатана бил изгонен от умовете на всички живеещи там.

"И стана война на небесата: Излязоха Михаил и неговите ангели да воюват против змея; и змеят воюва заедно със своите ангели; обаче, те не надвиха, нито се намери вече място за тях на небето. И свален биде големият змей, оная старовременна змия която се нарича дявол и сатана, който мами цялата вселена; свален биде на земята, свалени бидоха и ангелите му заедно с него. И чух силен глас на небесата, който казваше: Сега дойде спасението, силата и царството на нашия Бог и властта на Неговия Христос; защото

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

се свали клеветникът на нашите братя, който ги клевети денем и нощем пред нашия Бог." (Откровение 12:7-10)

В началото на времето е имало война между Христос и Неговите ангели и Сатана и неговите ангели. Една трета от ангелите последвала Луцифер в тъмнината и напуснала небето.

"и че ангели, които не опазиха своето достойнство, но напуснаха собственото си жилище, - Той ги държи под мрак във вечни връзки за съда на великия ден;" (Юда 1:6)

Вярно е, че Бог ги е изгонил, но те са били изхвърлени чрез лъжите, в които започнали да вярват (Откр. 12:4). Бог им дал желаното от сърцата им. Те си въобразявали, че Бог е суров и безпощаден и избягали от собствения си фалшив образ за Него.

Сатана е възнамерявал да създаде свой трон, който включва различните му идеи за справедливост. Той искал да управлява цялото творение на Бога.

*"А ти думаше в сърцето си: **Ще възляза на небесата, ще възвиша престола си над Божиите звезди**, и ще седна на планината на събраните богове към най-крайните страни на север, **Ще възляза над висотата на облаците, ще бъда подобен на Всевишния.**" (Исая 14:13-14)*

Историята за Авесалом показва, че целият народ е бил повлиян от неговите идеи за справедливост. Фактът, че

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Сатана все още можел да отива в небето като представител на земята, показва, че неговите идеи не са били напълно разбрани дори от небесните ангели.

"А един ден, като дойдоха Божиите синове да се представят пред Господа, между тях дойде и Сатана. И Господ рече на Сатана: От где идеш? А Сатана в отговор на Господа рече: От обикаляне земята и от ходене насам натам по нея." (Йов 1:6-7)

Появата на Сатана пред царския съвет има съответствие с действията на Авесалом при вземането на бащините му наложници, предавайки им смето си в опит да се поквари царската линия.

*"И Ахитофел каза на Авесалома: Влез при бащините си наложници, които е оставил да пазят къщата; и като чуе целият Израил, че си станал омразен на баща си, ще се усилят ръцете на всичките, които са с тебе. Поставиха, прочее, шатъра за Авесалома върху къщния покрив; и **Авесалом влезе при бащините си наложници пред целия Израил.**" (2 Царе 16:21-22)*

Думите на Сатана били семена на ума и те имали влияние върху Вселената. Докато семената на убийството срещу Божия Син, които пребивавали в Адам, не се проявили 4000 години по-късно в разпъването на Христос, намеренията на Сатана не били истински познати. Това позволило на Сатана да приписва собствените си характеристики на Бога. Докато Сатана можел да укрива истинската си идентичност, той имал

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

сила да заблуждава относно това, какъв наистина бил Бог. Той имал тази сила, защото бил първият от ангелите, а другите ангели имали увереност в познанието му за Бога. Това му позволило да върши зло чрез Божия закон.

"Ще има ли съобщение с Тебе седалището на беззаконието, Кое е хитро да върши зло чрез закон?" (Псалми 94:20)

Сатана седнал на трона на беззаконието и използвал Божия закон, за да настоява, че трябва да има смъртен указ за нарушенията на закона. Историята на Даниил в рова на лъвовете разкрива този процес. Историята на Авесалом показва, че въпросът за излязлата на преден план справедливост е осигурил сърцата в царството. Всички тези истории отразяват войната, която е започнала в небето и след това е дошла на тази земя. Въпросите в конфликта не са се променили.

Но след смъртта на Христос, истинските намерения на Сатана били изложени. Христос разкрил пред вселената истинския любящ характер на Бога. Показал, че Бог обича враговете Си; Той обърнал другата буза и смирено се подложил на най-ужасната смърт, без никаква самозащита. Отношението на Сатана и неговите агенти към Христос на земята разкрило истинския му характер. Христовото откровение за Бога показало, че Бог имал напълно противоположен на този характер. Така чрез смъртта Си, Христос унищожил царството на онзи, който имал силата на смъртта.

"И тъй, понеже децата са същества от общата плът и кръв то и Той, подобно на тях, взе участие в

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

същото, за да унищожи чрез смъртта си, силата на онзи, който има властта, сиреч, дявола," (Евреи 2:14, Нов международен превод)

Фарисеите били заразени от идеите на Сатана за справедливостта. Ето защо те искали да убият Христос. Христос не се опитал да ги убие, нито заплашвал, че ще го направи.

"Тогава първосвещеникът стана и Му рече: Нищо ли не отговаряш? Какво свидетелствуват тия против Тебе? Но Исус мълчеше. Първосвещеникът му каза: Заклевам Те в живия Бог да ни кажеш: Ти ли си Христос Божият Син? Исус му каза: Ти рече. Но казвам ви, от сега нататък ще видите Човешкия Син седящ отдясно на силата и идещ на небесните облаци. Тогава първосвещеникът раздра дрехите си и каза: Той богохулствува! Каква нужда имаме вече от свидетели? Ето сега чухме богохулството. Вие какво мислите? А те в отговор рекоха: Изложи се на смъртно наказание." (Матей 26:62-66)

Когато Исус казал на фарисеите за Неговото идване в слава, Той само заявил, че ще Го видят. Фарисеите от друга страна осъдили Христос на смърт. Контрастът е остър. Доказателствата са налице за онези, които ги търсят. Божието правосъдие не изисква смърт, а по-скоро това изисква правосъдната система на Сатана. Бог позволил Сина му да умре, за да разкрие омразата на Сатана и правосъдната система на царството му.

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

В този контекст, значението на кръста се трансформира. Бог не изисквал смъртта на Христос, за да задоволи справедливостта. И въпреки това мъжете заявили, че имат закон - ние като човечество имаме закон, вписан в сърцата ни, който изисква смърт, за да бъде осъществена прошката.

"Но в телесните си части виждам различен закон, който воюва против закона на ума ми, и ме заробва под греховния закон, който е в частите ми. Окаян аз човек! кой ще ме избави от тялото на тая смърт?" (Римляни 7:23-24)

Бихте ли се освободили от този закон на смъртта? Бихте ли се освободили от правосъдната система, която изисква смърт за престъпника. Погледнете към Исус на кръста и вижте цената, която всички сме смятали като необходима, за да бъде удовлетворена справедливостта. Правосъдието на Сатана било удовлетворено от кръста, защото той бил похитителят, който откраднал сърцата на Божиите деца и поискал откуп. Ние, в позицията на отвлечени, сме повярвали на похитителя, че единственият начин да бъдем свободни е като платим откупа за смъртта. Бог не е определил цената на откупа, Сатана е направил това.

Както Мойсей издигна змията в пустинята

В рамките на това, че Исус умря, за да задоволи идеите на Сатана за справедливост, за да може човечеството да приеме, че Бог ще му прости, сега сме готови да разгледаме думите на Исус относно змията на върлината.

"И както Мойсей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Човешкият Син," (Йоан 3:14)

За много ученици на Библията паралелът между поставянето на Исус на кръст и издигнатата на върлина змия, изглежда доста загадъчен. Как са свързани двете неща?

*"И тръгнаха от планината Ор по пътя към Червено море, за да обиколят едомската земя. А по пътя малодушие завладя народа. **И народът говореше против Бога и против Мойсей: Защо ни изведохте от Египет да измрем в пустинята? Защото няма нито хляб, нито вода и душата ни се отвращава от този никакъв хляб. Затова ГОСПОД изпрати между***

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

народа отровни змии, които хапеха народа, и много народ от Израил измря. Тогава народът дойде при Мойсей и каза: Съгрешихме, че говорихме против ГОСПОДА и против теб. Помоли се на ГОСПОДА да махне змиите от нас! И Мойсей се помоли за народа. И ГОСПОД каза на Мойсей: Направи си една отровна змия и я сложи на прът. И всеки ухапан, като я погледне, ще остане жив. И така, Мойсей направи бронзова змия и я сложи на прът. И когато змия ухапеше някого и той погледнеше бронзовата змия, оставаше жив."
(Числа 21:4-9)

Причината, поради която змиите дошли, е, че, чрез мърморенето си хората разбили защитата си.

"Който копае яма ще падне в нея; И който разбива ограда, него змия ще ухапе." (Еклезиаст 10:8)

Тези, които почитат Бога, като спазват Неговите заповеди, имат закрилата на Неговите ангели. Когато хората упорито нарушават Неговите заповеди, ангелите не са в състояние да ги защитават толкова лесно.

"Ангелът на Господа се опълчва около ония, които Му се боят, и ги избавя." (Псалми 34:7)

"Началото на мъдростта е страх от Господа; Всички, които се управляват по Него, са благоразумни; Неговата хвала трае до века." (Псалми 111:10)

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Бог не изпратил змиите, а им позволил да дойдат, защото Неговите ангели вече не били в състояние да защитят израилтяните, защото те нарушили заповедите Му. Но хората смятали, че Бог е Този, Който изпращал змиите. Тяхното разбиране за справедливост е, че престъплението трябва да бъде наказано. Затова те помислили, че Бог ги убива активно заради греха им. На Моисей е заповядано да направи бронзова / месингова⁶ змия. Този метал е важен, тъй като не се среща естествено в земята. Това е сплав от два метала, които Бог е направил и те са мед и цинк. Един от синовете на Каин бил този, който създал месинга.

"Тъй и Села роди Тувал-Каина, ковач на всякакъв вид месингово и желязно сечиво; а сестра на Тувал-Каина беше Наама." (Битие 4:22, Версия на Крал Яков)

Месингът / бронзът е метал направен от човека, чийто два елемента са създадени от Бога, но са слети от човека. Това е метал, който понякога има отрицателни нюанси в Писанието. В списъците на проклетия заради неподчинение Библията споменава следното:

"Небето над главата ти ще бъде бронз, и земята под тебе желязо." (Второзаконие 28:23)

След като изброява отстъпничествата на Израил и неговите закононарушения, Той им казва:

⁶ Преводите на този термин се различават значително в различните версии на Библията. Изглежда на български става въпрос за металната сплав месинг, която се състои от мед и цинк, докато бронзът е съставен от мед и калай.

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

"Сине човешки, Израилевият дом ми стана шлак; те всички са бронз и калай, желязо и олово всред пещта; те са шлак от сребро." (Езекил 22:18)

Змията, която била направена от бронз, представя справедливостта на змията, изработена от ръцете на човека. Змията е символ на Сатана.

"И беше хвърлен големият змей, древната змия, наричан дявол и Сатана, който мами целия свят; хвърлен беше на земята и ангелите му бяха хвърлени заедно с него." (Откровение 12:9)

След като някои от израилтяните били убити от змиите и останалите се разкажали за своето мърморене, те имали вярата, че грехът им е бил отстранен. Признали издигнатата змия като техен унищожител заради греховете им. Убитите били жертва на тези грехове. Чрез тази идея, създадена от човека (месинг), Бог успял да ги научи, че могат да получат прошка за греховете си и да бъдат изцелени. Те не могли да разберат, че идеята им за справедливост е от Сатана, така че Бог използвал тяхната идея за справедливост и ги довел до покаяние и изцеление.

По същия начин Христос бил издигнат и бил предаден на змийската справедливост, за да можем да погледнем към кръста и да повярваме, че можем да бъдем простени. Само чрез смъртта на Божия Син, ние като човешка раса, сме били в състояние да повярваме, че Бог ще ни прости и затова това е цената на откупа, за да бъдат освободени умовете ни.

В нашето естествено състояние Исус осигурил заместително умилостивение за греховете ни. Това изкупление е

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

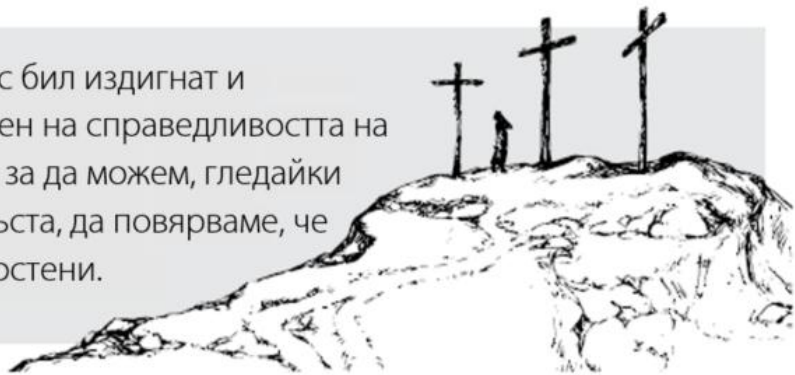
символизирано от бронзовата змия, защото това е цената на похитителя за свободата ни. Това е удовлетворяването на змийската справедливост и то се доказва от месинга, който не е творението на небето, а творение на човека и по-специално на един от Каиновото родословие.

В тази глава ви се предлага напълно свеж подход за разбиране причината защо Христос е трябвало да умре за греховете ни. Християнската църква е категорична, че Бог изисква смъртта на Сина Си за нашето спасение. И все пак Писанията ясно заявяват.

"Жертва и принос Ти не си пожелал; отворил си уши в мен; всеизгаряне и принос за грях не си поискал." (Псалми 40:6)

Бог не изисквал тази смърт, но знаел, че след като сме попаднали в ръцете на Сатана, Той не може да ни убеди, че би ни простил, ако Синът Му не умре на наше място.

Христос бил издигнат и предаден на справедливостта на змията, за да можем, гледайки към кръста, да повярваме, че сме простени.

Ако Бог е изисквал смъртта на Своя собствен Син, тогава принасянето на жертви ще бъде възцарено в поклонението на Бога завинаги. Но това, което се е случило е точно

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

обратното. Чрез смъртта на Христос бил прекратен целият принцип за принасянето на жертва за греха.

*"И той ще потвърди завет с мнозина за една седмица, а в половината на седмицата **ще прекрати жертвата и приноса;**" (Данаил 9:27а)*

Христос щял да сложи край на жертвата и приноса. Той бил възкресен и привлякъл към Себе Си всички хора (Йоан 12:32). След като нашата система на „бронзовата“ справедливост е удовлетворена и приемем прошка, можем да получим Божия Дух, за да бъде в нас и да преобрази умовете ни. Вече не сме под ръководството на възпитател. След като съзнанието ни бъде преобразено, вече няма нужда да „удряме скалата“, а трябва само да ѝ говорим.

*"Вземи жезъла и свикай обществото, ти и брат ти Аарон, и говорете на канарата пред очите им, и тя **ще даде водата си.** Така ще им извадиш вода от канарата и ще напоиш обществото и добитъка му." (Числа 20:8)*

За съжаление Мойсей не спазил Божиите указания да говори на скалата. Мърморенето на хората го разгневило и той изявил символа на жертвата, удряйки скалата, като по този начин увековечил фалшивото разбиране за справедливост и това как тя е задоволявана. Ето защо е било необходимо Бог да позволи на Мойсей да умре, преди да отиде на небето. Хората трябвало да видят, че тази идея е погрешна. Необходимо било да видят, че Бог иска от тях да говорят с Него и просто да поискат прошка, без нищо да бъде поразявано.

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Тази слабост от страна на човека не преобръща Божиите планове. Всъщност Той работи с нашата правосъдна система, за да ни доведе до Христос. В рамките на ударената скала Бог ни привлича към вярата, че сме простени и тогава водите на живота изтичат свободно от Скалата, Христос Исус.

"Така че законът стана за нас възпитател, за да ни доведе до Христос, за да се оправдаем чрез вяра. Но след идването на вярата не сме вече под ръководството на възпитател." (Галатяни 3:24-25)

Служението, дадено на Мойсей за закостенелия народ, било с цел усилване на човешката греховност в огледалото на Божия закон.

"Но ако служенето на онова, което докарва смърт, написано с букви, издълбани на камък, стана с такава слава, че израилевите синове не можеха да гледат Мойсей в лице заради блясъка на лицето му, който преминаваше," (2 Коринтяни 3:7)

Славно е човек да види своята греховност. Естественият човек е заслепен за своето нечестие, но законът, даден чрез Мойсей, ни събужда към нашата голяма нужда от Евангелието в Христос. Именно онова благословено огледало диагностицира изгубеното ни състояние. Без това огледало не бихме могли да се спасим, защото нямаше да знаем своето опасно състояние.

Понеже законът беше даден чрез Мойсей, благодат и истина дойдоха чрез Исус Христос. (Йоан 1:17, Нова международна версия)

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Разбира се, благодатта на Исус е била налична още от създаването на света и днес ние също се нуждаем от това огледало в закона, за да ни научи на изгубеното ни състояние.

"Който ни е спасил и призовал със свято призвание — не според нашите дела, а според Своео намерение и според благодатта, дадена ни в Христос Исус преди вечните времена," (2 Тимотей 1:9)

И Законът, и Евангелието са действали заедно от началото на падението на човека до наши дни. И двете са необходими, за да възстановят човека до пълна връзка с Бога.

Историята на бронзовата змия е важна по много причини. Тя ни разкрива, че Христос е бил издигнат, за да плати за исканията на принципа за справедливост, въведен от Сатана и възприет от човечеството. В същото време, когато проследяваме бронза в светилището, което било център на поклонението в Израил, откриваме още доказателства, че нашият любим Баща не е искал Неговият Син да умре, а по-скоро Го е предал за нас, за да можем да вярваме.

"Оня, Който не пожали Своя Син, но Го предаде за всички ни, как не ще ни подари заедно с Него и всичко?" (Римляни 8:32)

Твоят път, о, Боже, е в светилището

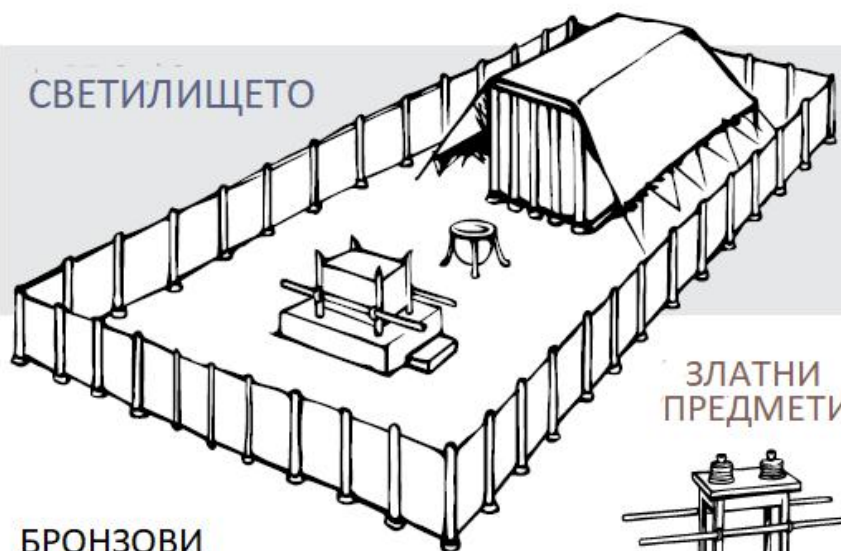
Като дете си спомням, че поех задачата да чета Библията. Когато стигнах до *Изход*, установих, че става много трудно. Четенето на всички инструкции за изграждането на Божието светилище беше изключително досадно за човек на 12 годишна възраст. И все пак в тези инструкции има ценна истина, която ни обяснява евангелието. Тъй като знаем, че една картина рисува хиляди думи, ето няколко снимки, които ни дават бърз преглед на светилището.

Интересно е да се обърне внимание на металите, използвани за мебелите на Светилището.

ПРЕДМЕТИ	ИЗПОЛЗВАНИ МЕТАЛИ	ЛОКАЦИЯ
Жертвен олтар	Бронз	Двор
Умивалник	Бронз	Двор
Светилник	Злато	Свято място
Маса за хляба	Злато	Свято място
Кадилен олтар	Злато	Свято място
Ковчег на завета	Злато	Най-свято място

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

СВЕТИЛИЩЕТО

БРОНЗОВИ ПРЕДМЕТИ

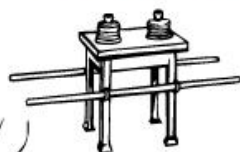

Жертвен олтар

Умивалник

ЗЛАТНИ ПРЕДМЕТИ

Маса за хляб

Кадилен олтар

Светилник (Менора)

Ковчег на завета

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Стените на светилището били направени от обковани със злато дъски, които били държани една с друга със сребърни муфи.

*"Да направиш за скинията дъски от ситимово дърво, които да стоят изправени. Десет лакътя да бъде дължината на всяка дъска, и лакът и половина широчината на всяка дъска; и два шипа да има във всяка дъска, един срещу друг; и така да направиш на всички дъски на скинията. И дъските на скинията да направиш двадесет дъски за южната страна, към пладне; и под двадесетте дъски да поставиш **четиридесет сребърни подложки**, две подложки под една дъска за двата ѝ шипа, и две подложки под друга дъска за двата ѝ шипа. ... **Дъските да обковеш със злато, и колелцата им да направиш от злато за влагалища на лостовете; да обковеш и лостовете със злато.**"*
(Изход 26:15-19, 29)

Вътрешните завеси, използвани в светилището, били държани свързани със злато. Докато завесите от външната страна на светилището били свързани с бронз.

*"При това, да направиш скинията от десет завеси от препреден висон, и от синя, морава и червена материя; на тях да навезеш изкусно изработени херувими. ... **Да направиш и петдесет златни куки, и с куките да скачиш завесите една за друга; така скинията ще бъде едно цяло.**"* (Изход 26:1, 6)

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

"Да направиш завеси от козина за покрив над скинията;... **И да направиш петдесет бронзови куки и да вкараш куките в петелките**, и така да съединиш покрива та да е едно цяло. И оная част, която остава повече от завесите на покрива, половината на завесата, която остава, нека виси над задната страна на скинията." (Изход 26:7-12, Превод на крал Яков)

При тези, които са осветени от Евангелието, всичият бронз е отстранен от характерите им. Думите им са чисти.

"Дума казана на място е като **златни ябълки в сребърни съдове**. Както е обица и украшение от чисто злато за човек, Така е мъдрият изобличител за внимателното ухо." (Притчи 25:11-12)

Външните завеси на светилището, които все още имат бронз в тях, представляват нашата плът. Тези бронзови нишки ще бъдат прочистени при Второто пришествие, когато смъртните ни тела ще облекат безсмъртието.

"Ето, една тайна ви казвам: Не всички ще починем, но всички ще се изменим, в една минута, в миг на око, при последната тръба; защото тя ще затръби, и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се изменим. **Защото това тленното трябва да се облече в нетление, и това смъртното да се облече в безсмъртие.**" (1 Коринтяни 15:51-53)

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

Небесният град ще бъде направен от чисто злато, което е представително за характерите на онези, които живеят там.

*"Стената му беше съградена от яспис, а **самият град от чисто злато, подобно на чисто стъкло.**"*
(Откровение 21:18)

"то съветвам те да купиш от Мене злато, пречистено с огън, за да се обогатиш,"
(Откровение 3:18)

Както забелязахме в предишната глава, бронзът е продукт на човека (Битие 4:22). Представява опит да се слоят Божиите неща според човешкото мислене. Пътят към Бога е в Светилището. Докато напредваме от външния двор към Пресветото място, бронзът е изчистван и остават само златото и среброто. Докато напредваме в християнския път, трябва да оставим двора отзад, защото той е оставен на езичниците.

"И даде ми се тръстика като тояга; и един каза: Стани та измери Божия храм и олтара и ония които се кланят в него; но двора, който е извън храма, остави, и недей го измерва, защото той е даден на народите [езичниците], които ще тъпчат светия град четиридесет и два месеца."
(Откровение 11:1-2)

Дворът е за езичниците. Това е мястото, където грешниците, омърсени с бронзовото мислене, за първи път се срещат с Евангелието. Олтарът за жертвата представлява Христовият кръст. Кръстът е представен с бронзов метал. Това е предмет, създаден от човека, той е нещо, от което човек се нуждае, за

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

да задоволи принципите си на справедливост. След като се срещнем с кръста, Бог прави греховността ни да изобилва в огледалото, намиращо се в бронзовия умивалник.

*"Направи умивалника от бронз, и подложката му от бронз, **от огледалата на жените**, които се събираха при вратата на шатъра за срещане да прислужат."
(Изход 38:8)*

Докато хората гледат на себе си в светлината на закона, чувството им за осъждане се увеличава до степен, в която те се отчайват от живота си. Когато дойде Духът на Христос, ние сме дълбоко осъдени за греха.

*"И той, когато дойде, **ще обвини света за грях**, за правда и за съдба;" (Йоан 16:8)*

За тези, които наистина вярват, Бог им прощава, докато гледат към откупа в отчаяното си състояние, стоейки до жертвения олтар, благодатта изобилства за тях и те започват да придобиват златото, което е истинска вяра в душата и се купува в пещта на страданието.

"А отгоре на това дойде и законът, та се умножи прегрешението; а гдето се умножи грехът, преумножи се благодатта;" (Римляни 5:20)

С увеличаването на златото на нашата вяра бронзът на предишното ни мислене се прочиства, докато накрая не остане повече съзнание за греха.

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

"Другояче те биха престанали да ги принасят; защото жертвоприносителите, еднаж очистени, **не биха имали вече никакво изобличение на съвестта за грехове.**" (Евреи 10:2)

Тогава вече няма мисъл за принасяне на жертви, няма повече да се удря Скалата, а само ще ѝ се говори.

"Но в тия жертви всяка година става спомен за греховете. **Защото не е възможно кръв от юнци и от козли да отмахне грехове.** Затова Христос, като влиза в света, казва: - "**Жертва и принос не си поискал, но приготвил си Ми тяло; Всеизгаряния и приноси за грях не Ти са угодни.** Тогава рекох: Ето, дойдох, (В свитъка на книгата е писано за Мене), Да изпълня Твоята воля, о Боже" - Като казва първо: "**Жертви и приноси и всеизгаряния и приноси за грях не си поискал, нито Ти са угодни,**" (които впрочем се принасят според закона), после казва: "**Ето, дойдох да изпълня волята Ти**". Ще каже: **Той отмахва първото, за да постанови второто.** С тая воля ние сме осветени чрез принасянето на Исус Христовото тяло веднъж за винаги." (Евреи 10:3-10)

Исус умрял веднъж завинаги, както е символизирано от бронзовата змия и бронзовия олтар. Но след като сме изпълнени с Духа, кръстът придобива съвсем различен фокус. Акцентът е красивото себеотричане на Христос и разкриването на характера на Отец в Него. Олтарът на жертвата (удрянето на Скалата) се заменя с кадилния олтар (говоренето на Скалата) - проливането на Голготската кръв се

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

привежда в контекста на проливането на кръв в Гетсимания, където Исус завършил делото, което Отец Му бил дал.

"Аз те прославих на земята, като свърших делото, което Ти Ми даде да върша." (Йоан 17:4)

Погледни и живей, скъпи грешнико! Бог не е изпратил Своя Син в света, за да осъди света. В рамките на златния олтар, Бог изпратил Своя Син, за да разкрие характера Си и да поеме нашата вина върху Себе Си, за да повярваме в Божията прошка.

Нашият възлюбен Баща не изпратил Своя Син да ни каже „ето това бих направил с вас заради греховете ви, но вместо това реших да убия Сина Си в Своя гняв.“ Кой баща би направил това с децата си? Разгледайте отново кръста в областта на златото и вижте нещо толкова ценно, което би ви разплакало от чиста радост.

Когато излезете от двора с бронза, в златото и среброто на Светото място, ще видите, че Божията справедливост е много различна за хората. Казано ни е:

"Нека остави нечестивият пътя си, И неправедният помислите си, Нека се обърне към Господа, и Той ще се смили за него, и към нашия Бог, защото Той ще прощава щедро. Защото Моите помисли не са като вашите помисли. Нито вашите пътища като Моите пътища, казва Господ. Понеже, както небето е по-високо от земята, Така и Моите пътища са по-високи от вашите пътища, и Моите помисли от вашите помисли. Защото както слиза дъждът и снегът от небето, И не се връща там, Но

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

*пои земята И я прави да произрастява и да напълва, Та дава семе на сеяча и хляб на гладния. Така ще бъде словото Ми, което излиза из устата Ми; Не ще се върне при Мене празно, Но ще извърши волята Ми, и ще благоуспее в онова, за което го изпращам. **Защото ще излезете с радост, и ще бъдете изведени с мир; планините и хълмовете ще запяят пред вас радостно, и всичките полски дървета ще изпляскаат с ръце. Вместо драка ще израсте елха, вместо трън ще израсте мирта; и това ще бъде на Господа за име, за вечно знамение, което няма да се изличи.**"*
(Исая 55:7-13)

Моята най-сериозна молитва е да видите Христовия кръст в по-широка и по-красива светлина, прочистен от месинговата справедливост на паднали хора и паднали ангели. Елате в сладката светлина на любовта на нашия Баща, където Неговата Агапе има силата да премахне целия страх.

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

О чудна благодат, колко сладък звук
спасила грешник като мен
Изгубен бях, сега спасен -
бях сляп, но виждам днес.

Благодатта научи сърцето ми да се бои,
и тя, страховете ми успокои
Колко скъпоценна изглежда тази благодат
в часът в който повярвах за първи път.

През много опасности, трудности и примки
преминахме вече.

Благодатта ни отведе тъй далеч,
И благодатта ще ни води у дома,
благодатта ще ни води у дома.

О чудна благодат, колко сладък звук
спасила грешник като мен
Изгубен бях, сега спасен -
бях сляп, но виждам днес.

Села

Мой възлюбен Спасителю, ти дойде при мен в мрака на греха ми. Увери ме в прощението на Отец по един начин, който мога да проумея и да приема. Плача за агонията, която претърпя за мен. Изпълнен със състраданието на Твоя Баща, Ти премахна тъмната нощ на този свят, за да спасиш бедните Си изгубени овце.

Колко муден по сърце съм в разбирането на реалността за това, което си направил. Вечността не може да ми разкрие дълбините на Твоята любов. Това е неизчерпаем извор, от който винаги ще пия и никога не ще се изморя от вкуса му.

Желанието ми е да те следвам, скъпоценно Агне, където и да отидеш. Изкупил си ме с такава безкрайна цена. Въпреки че понякога се чувствам толкова недостоеен за Твоята любов, вярвам, че никога няма да ме оставиш, нито ще ме изоставиш. Благодаря ти, че ми изпрати Своя скъпоценен Дух, за да ме утешава и благославя.

Скъпи, възлюбен Спасителю, желая много тези, които си ми дал в тази вест, да бъдат също с нас, в царството на Отец. Чувствам Твоята любов към тях в сърцето си и желанието ми

КРЪСТ ПРОУЧЕН И КРЪСТ СРЕЩНАТ

за тяхното спасение е голямо. Благодаря Ти, че мога да почувствам любовта ти към Твоите деца и да се обединя с Теб в желанието Ти светът наистина да познава нашия Баща.

Дай ми Твоя сладък Дух, за да мога да Те прославя, както Ти, така прекрасно, прослави Отец за нас. Нека бъдеш проявен в плътта ни, така че сърцата на хората да могат да получат умилостивение, защото си ни поверил делото на помирението.

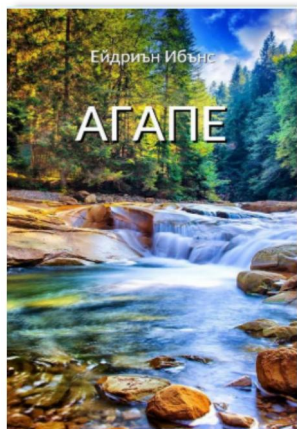
Подари на всеки, който чете тази книга, маслото за очи, за да види истинската красота на кръста и всички ще престанем да се страхуваме да бъдем разпнати с Теб, та всяко коляно да се поклони и всеки език да признае, че Ти си Господ за славата на нашия възлюбен Баща.

В твоеето скъпоценно име, Господи Исусе

Амин.

Други книги достъпни на
fatheroflove-bulgaria.com
както и в аудио формат за сваляне

Агапе

Животът на Христос, ни предлага пример за жертвоготовна любов, която е донесла мир на милиони хора. Как е възможно? Възможно ли е да е вярно, че Бог е наистина милостив, благ и мил, така както е разкрито в живота на Исус? Може ли наистина да бъде разрешена тази дилема, чрез Писанието? В ръцете си държите ключа за отключването на тази енигма.

Първородна любов

Бракът като институция е под сериозна заплаха. Защо толкова много хора имат лош опит с брака и връзките като цяло *Първородна любов* разглежда оригиналната връзка, описана в Библията, за да се види какви неща можем да научим, така че собствените ни взаимоотношения да могат да бъдат засилени и обогатени страници, пълни с жизненоважни принципи за успешен брак.

Идентичностни войни

Идентичностни войни представлява пътуване на саморазкриването. Това е покана да научите за стойността си изцяло в контекста на отношенията. Тази книга разкрива принципите, които ще ви помогнат да избягате от мисленето на този свят и да намерите свобода в най-значимите ви отношения.

Защо бил изискван кръстът и кой
го е изисквал?

Защо кръстът е бил необходим
за спасението ни?

Божият гняв ли е бил задоволен
чрез смъртта на Сина Му?

Какво е Божията справедливост
и различна ли е тя от нашата?

Защо Исус сравнява Себе Си с
окачена на прът бронзова змия?

Какво ни говори израилевото
светилище за кръста?

Ейдриън Ибънс е международен автор
и оратор, който пребивава в Брисбън,
в Австралия. Женен е за любимата си
Лорел и те имат двама големи снове.

БАЩА НА ЛЮБОВТА